

GATEAVISSEN

STORE SOMMERSHOW

NR. 122 - SOMMEREN 1988

KUN KR. 25,-

BOB HORNS
BESTE !

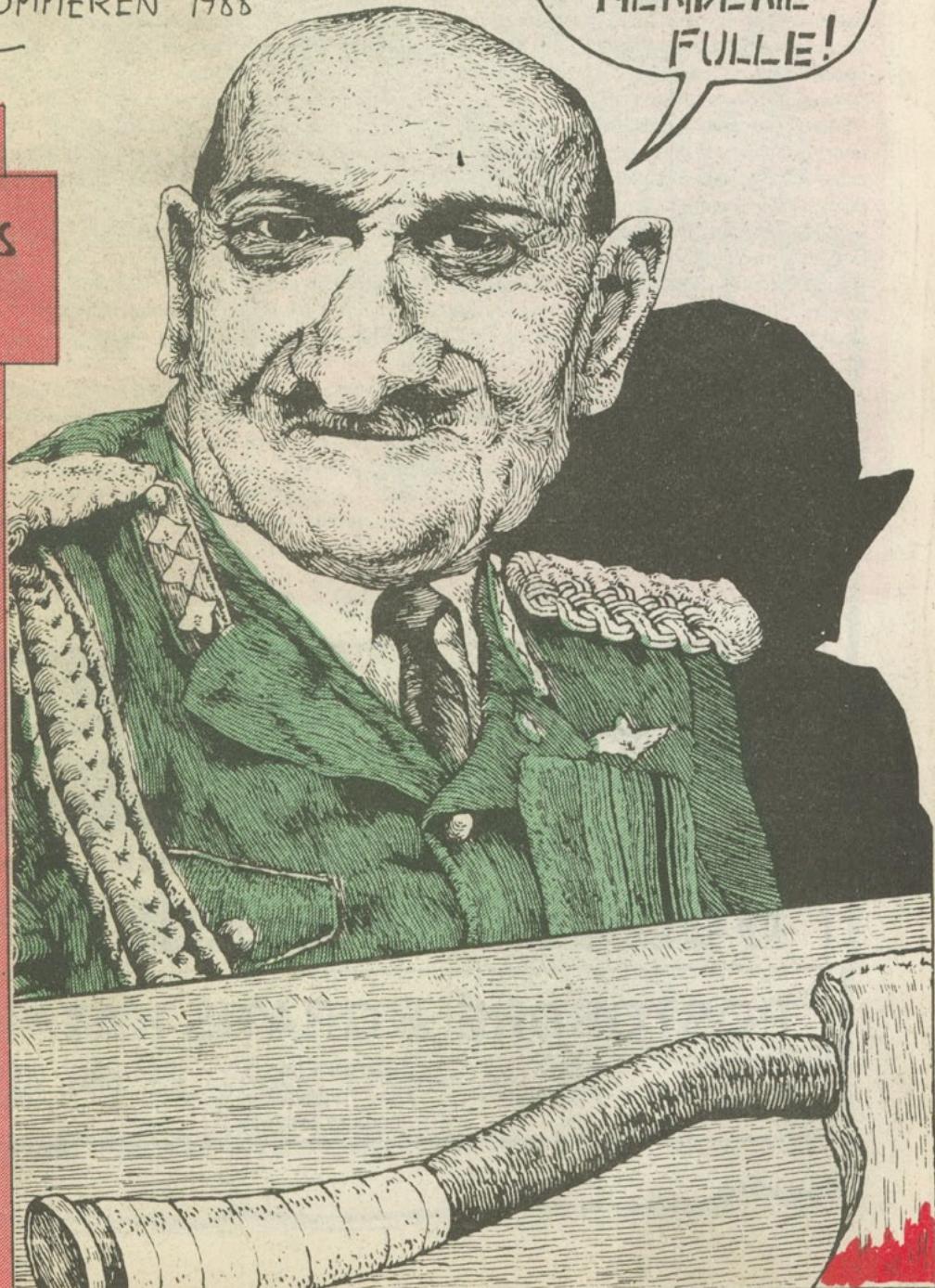
TO BLADER
FOR ÉN
PRIS!

SEX!
VOLD!
VIDD!
HUMOR!

med:
GLASNOST 8

- SENSUR
- SORT MAGI
- ØKOKRISE

JEG STARTET
MED TO TOMME
HENDER +++
I DAG HAR JEG
HENDENIE
FULLE!

GATEAVISA ELLER GLASNOST?

Den mest innlysende grunnen til at dette nummeret av Glasnost heter Gatevisa, er innholdet: Tegneserienumre fra Futurum Forlag bør hete Gateavisa, punktum. Hvorvidt våre senere publikasjoner vil hete Gateavisa eller Glasnost, er imidlertid mer usikkert — den som lever (til høsten), får se. Først skal redaksjonen ha sommerserie.

Det er drøyt et år siden vi skiftet navn fra Gateavisa til Glasnost. Som mange av leserne husker, hadde vi alvorlige baktanker bak navneskiftet. Tanken var at Glasnost skulle videreføre Gateavisas beste sider — dristigheten, åpenheten og de tusen uortodokse synsvinkler. Men glasnostiseringen innebar også et reelt «linjeskifte»: Glasnost skulle være et gjennomarbeidet og velredigert alternativ til resten av blad- og tidsskriftfloraen, — et blad som ikke stod i noe foydalt avhengighetsforhold verken til snusfornuftige universitetsmiljøer eller til konformistiske subkulturer.

Våre foreløpig syv utgivelser under Glasnost-navnet har forhåpentligvis gitt et forvirrende — og positivt — helhetsinntrykk hos dem av dere som har fulgt tidsskriftet siden starten i mars-87. Bladet har forandret seg på tildels dramatiske måter fra det første nummeret i pocketbok-format, via reisenummeret (sommaren -87), det dobbelte Europa-nummeret (høsten -87), Utensfor Systemet-nummeret (vinjeren -87) og Fantasi-nummeret (vinteren -88), til det nylig utkomne «sex-nummeret» i magasinformat. Numrenes innbyrdes mangfold til tross, mener vi å ha fått til det som var den opprinnelige hensikten med Glasnost, nemlig å skape en interessant offentlig dialog uten sekterisme av noe slag.

Publikums reaksjoner på glasnostiseringen har vært delte; noen har savnet Gateavisa, mens andre syntes det var en lettelse at organet var borte. Det er ingen grunn til å benekte at navne- og linjeskifte har vært kontroversielt også innad i redaksjonen, og enkelte tok sin hatt og gikk da det ble vedtatt på en fuktig redaksjonsfest hjemme hos forlagets styreformann i mars-87.

Nå er det mulig at bladet igjen vil skifte navn til Gateavisa. Permanent. Vi skal ikke kjede leserne med referater av den redaksjonelle diskusjonen. Vi noterer bare at redaksjonen er splittet i navnesaken, og at avgjørelsen til syvende og sist må tas av dem som rent faktisk skal lage bladet fra høsten av. Uansett vil høstens første nummer slå an tonen for Futurum Forlags senere utspill på tidsskriftsmarkedet. KJEDELIG blir det i alle fall ikke, såpass kan vi love.

I mellomtiden: kos dere med våre sommerprodukter — Leonard Borgziners Anarki og Adel, Pål Jensens Den sorte dame i Malaguay, Glasnost 7 (SEKS!) og henværende produkt, nemlig Gateavisas tegneserienummer 1988.

T.H.E.

SPILL
spesialisten

ROLLESPILL

BRETTSPILL

TEGNESERIER

**FANTASY & SCIENCE
FICTION-BØKER**

Prøv årets spill — nå i norsk utgave!

DUNGEONS & DRAGONS

POSTORDRE ★ GRATIS KATALOG

BERGEN

Christies gt. 14

OSLO

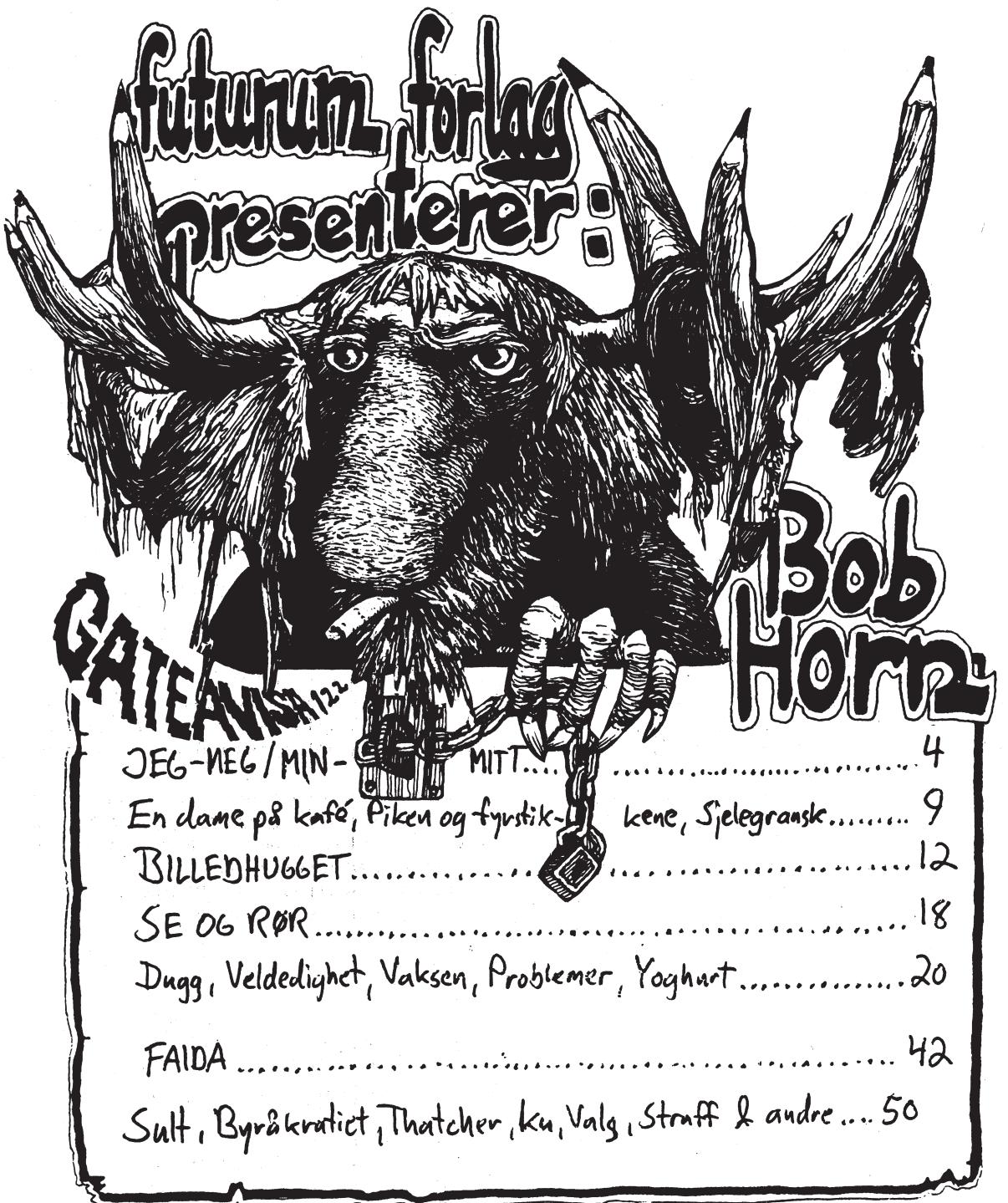
Pilestredet 7

TRONDHEIM

Olav Tryggvasons gt. 33
(ingang Jomfrugt.)

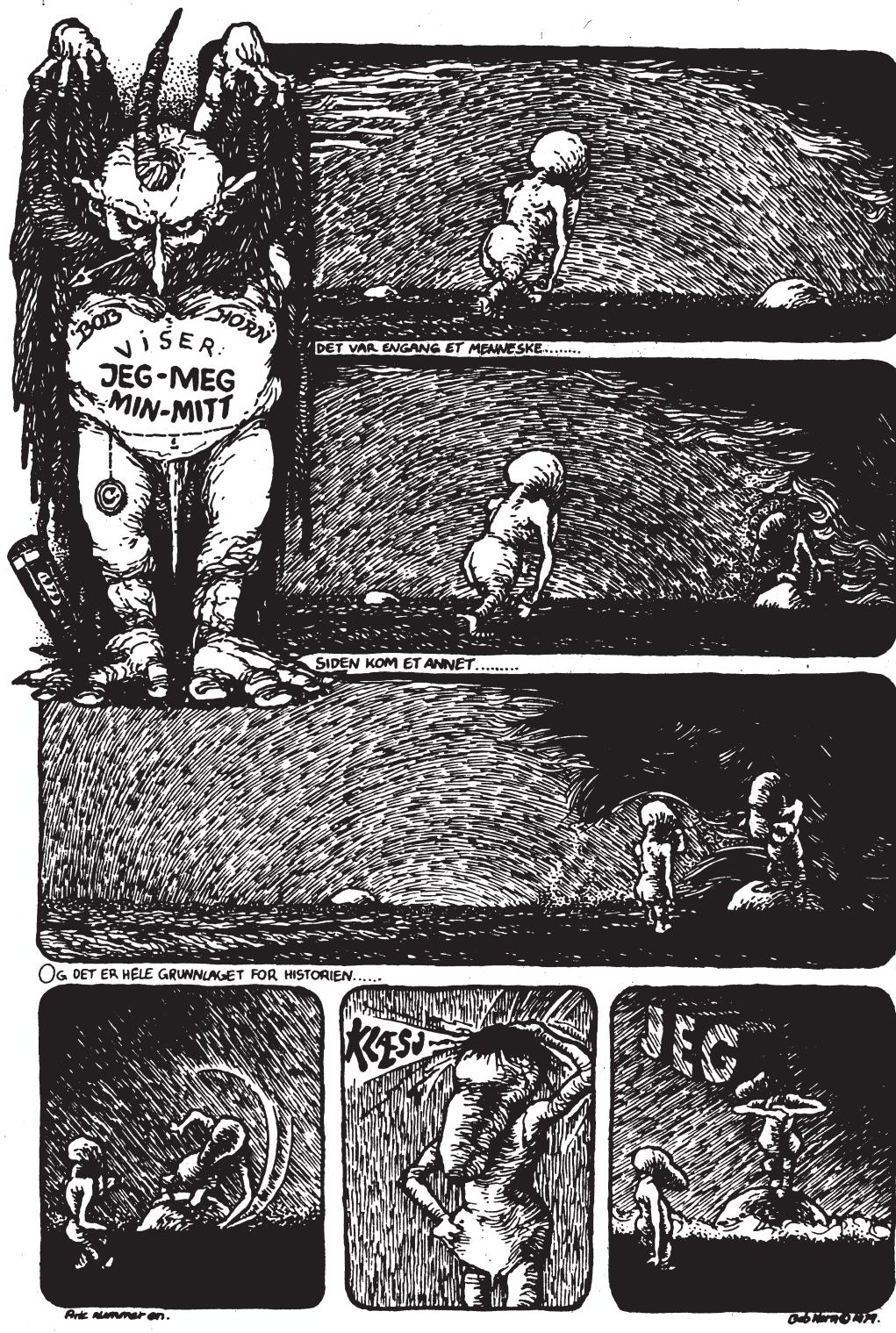
POSTORDRE

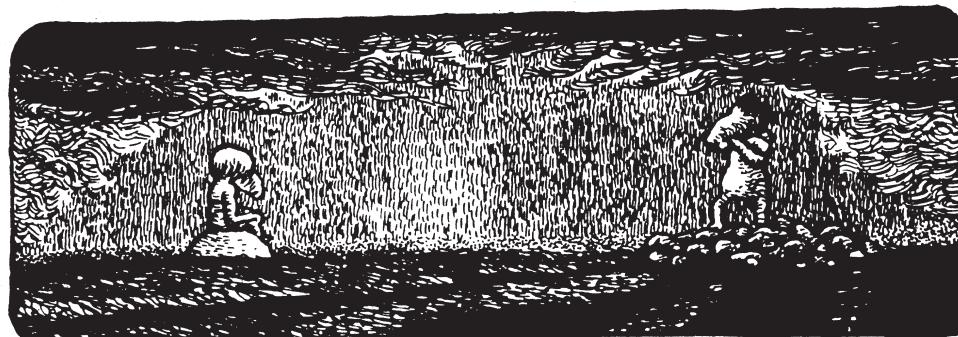
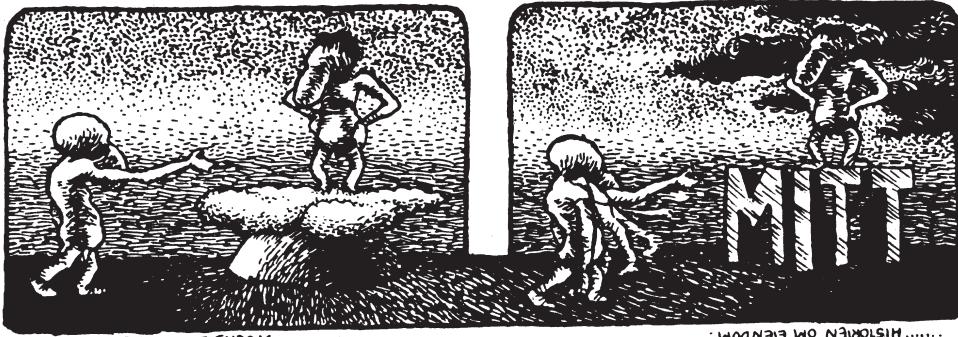
Tlf: (02) 41 43 36

GLÅSNØST 8

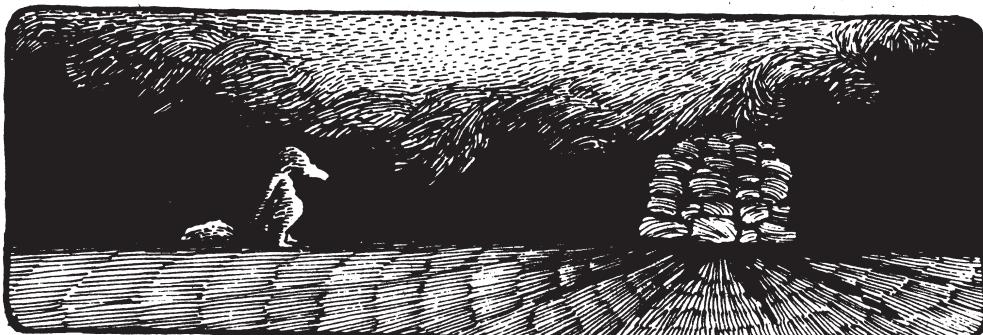
DEN ØKOLOGISKE KRISES RØTTER (Gregory Bateson).....	26
DU KAN IKKE LE LENGER (Sensur av Rock).....	30
PROFETEN FOR DET NYE AEON (Aleister Crowley).....	34

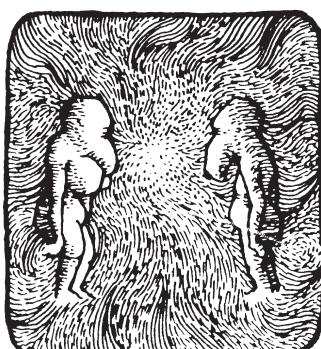
Flit nummer 10. JEG - MEG - MITT

Bob Horn © 1979

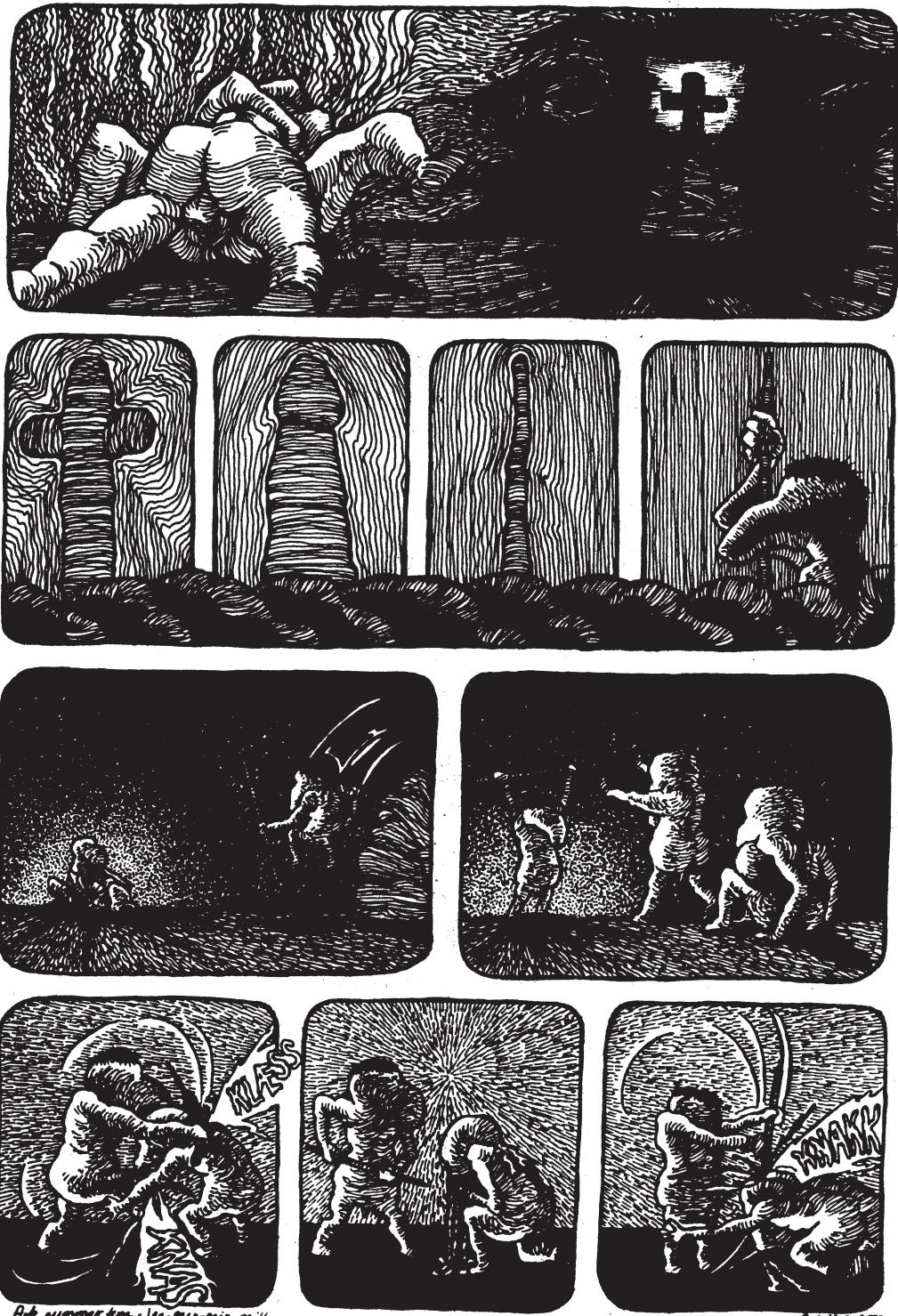
Ark number 106-MEG-MIN-MIT

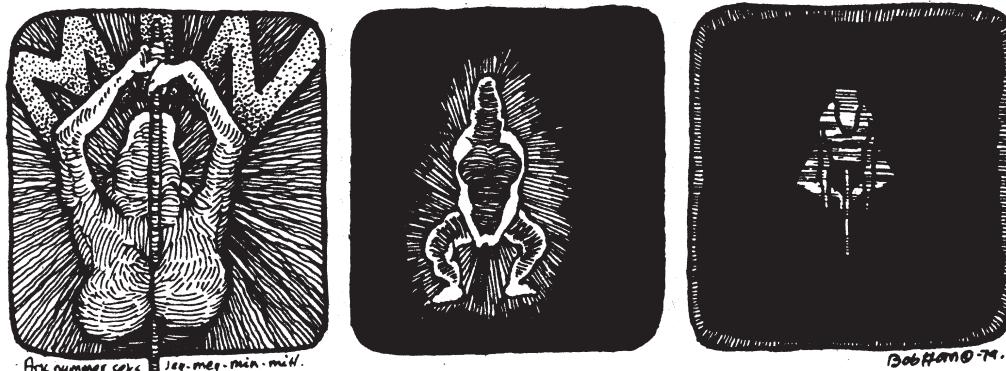
© 1979

Arc number 112. TEG-MEG-MIN-MIT

Bob Horn 8-79

Art number seis 199-meg-min-mitt.

Bob Flom © 74.

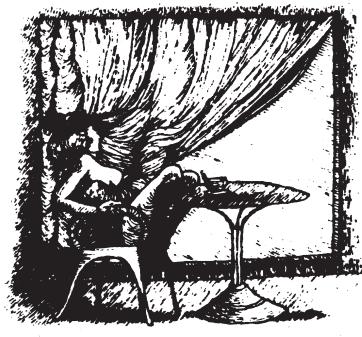
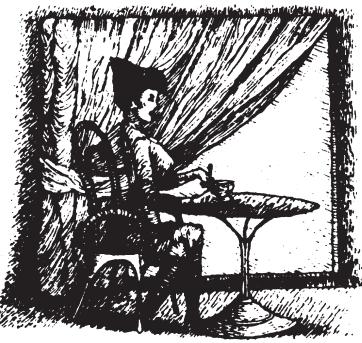
Piken og fyrstikken

Bob Thorsen

83

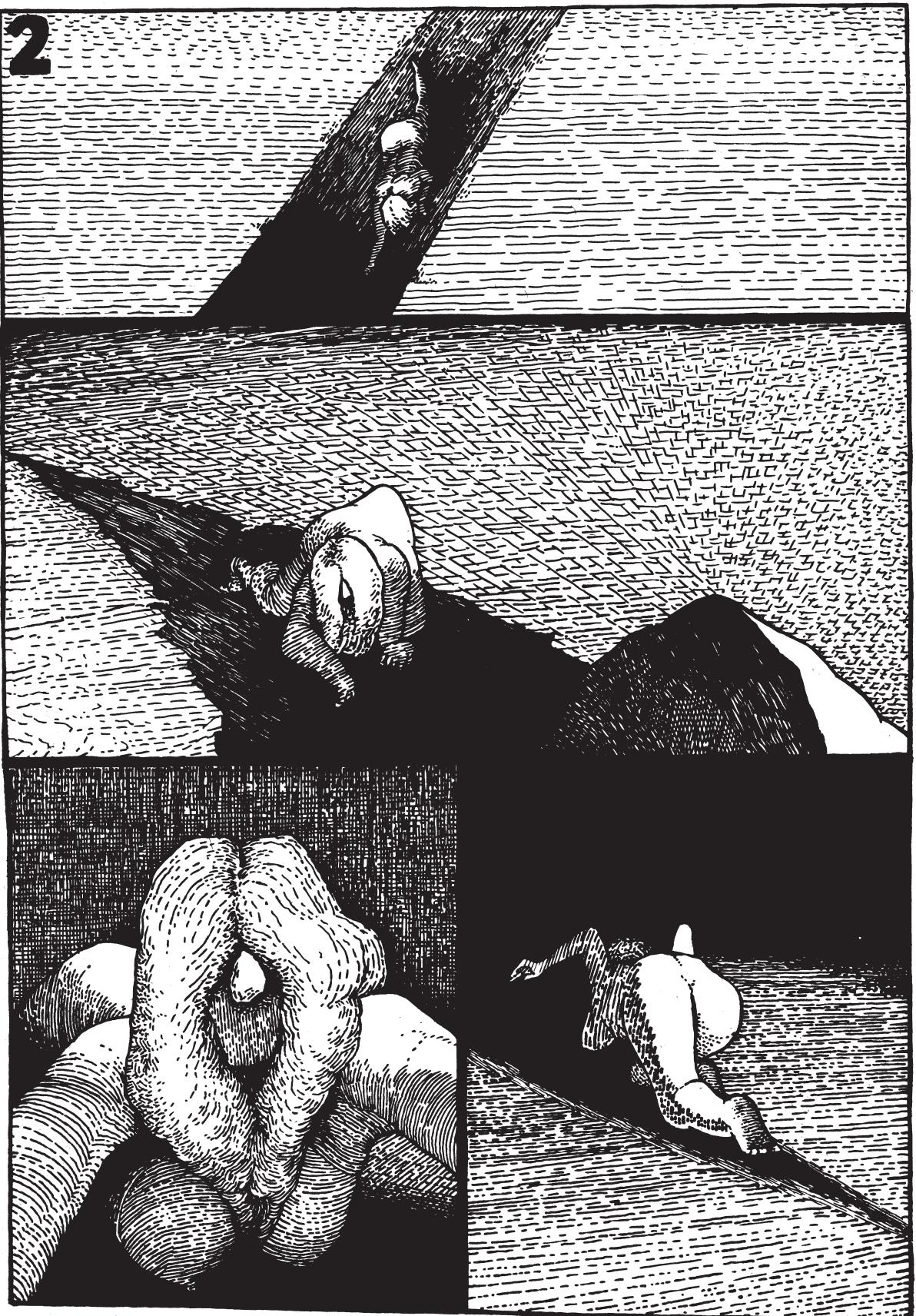
En dame på bære

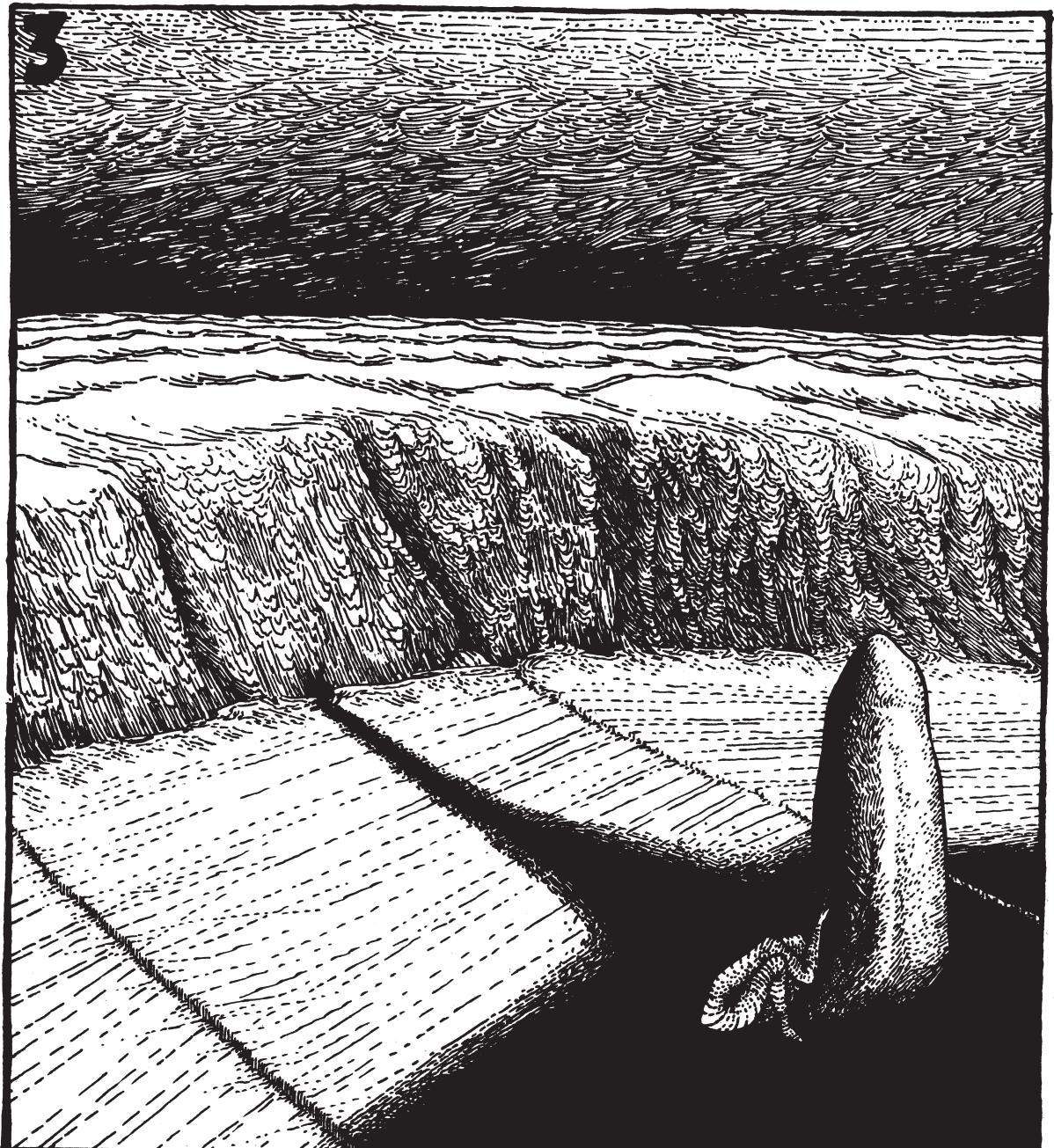

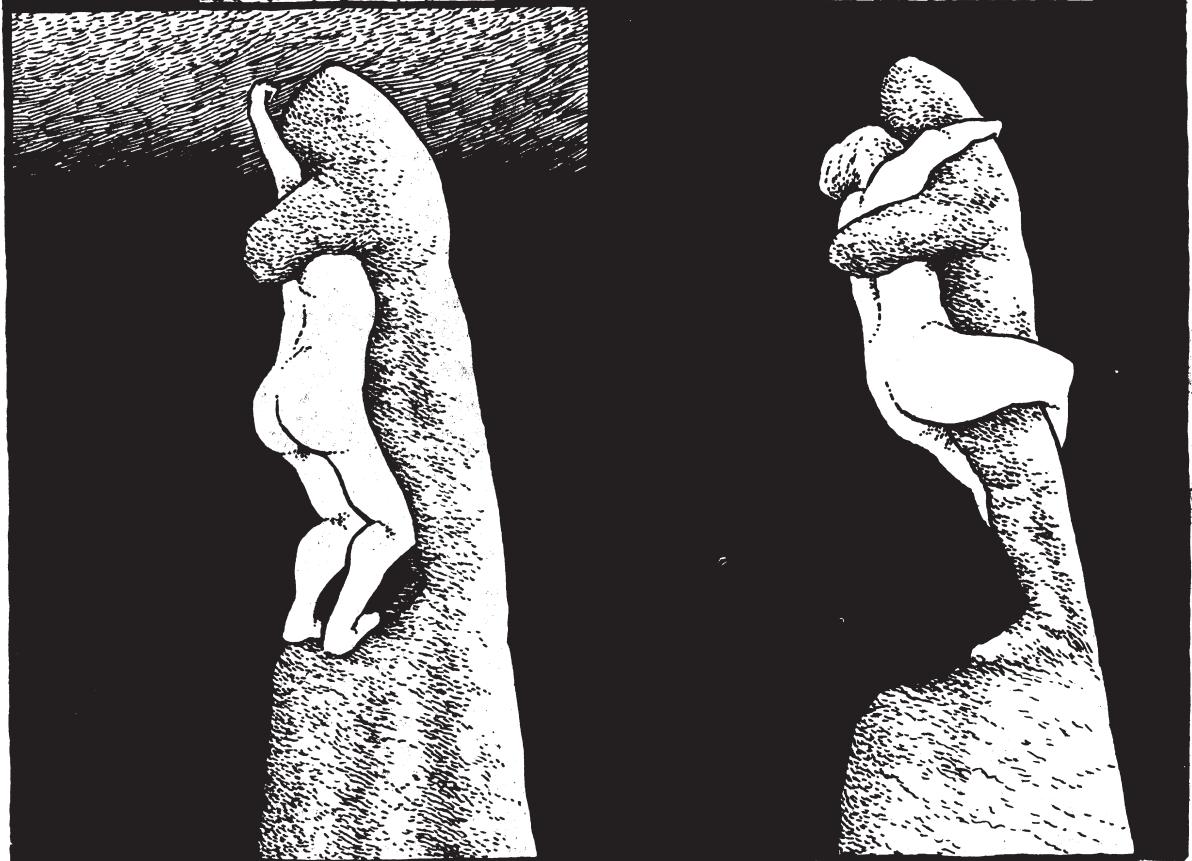
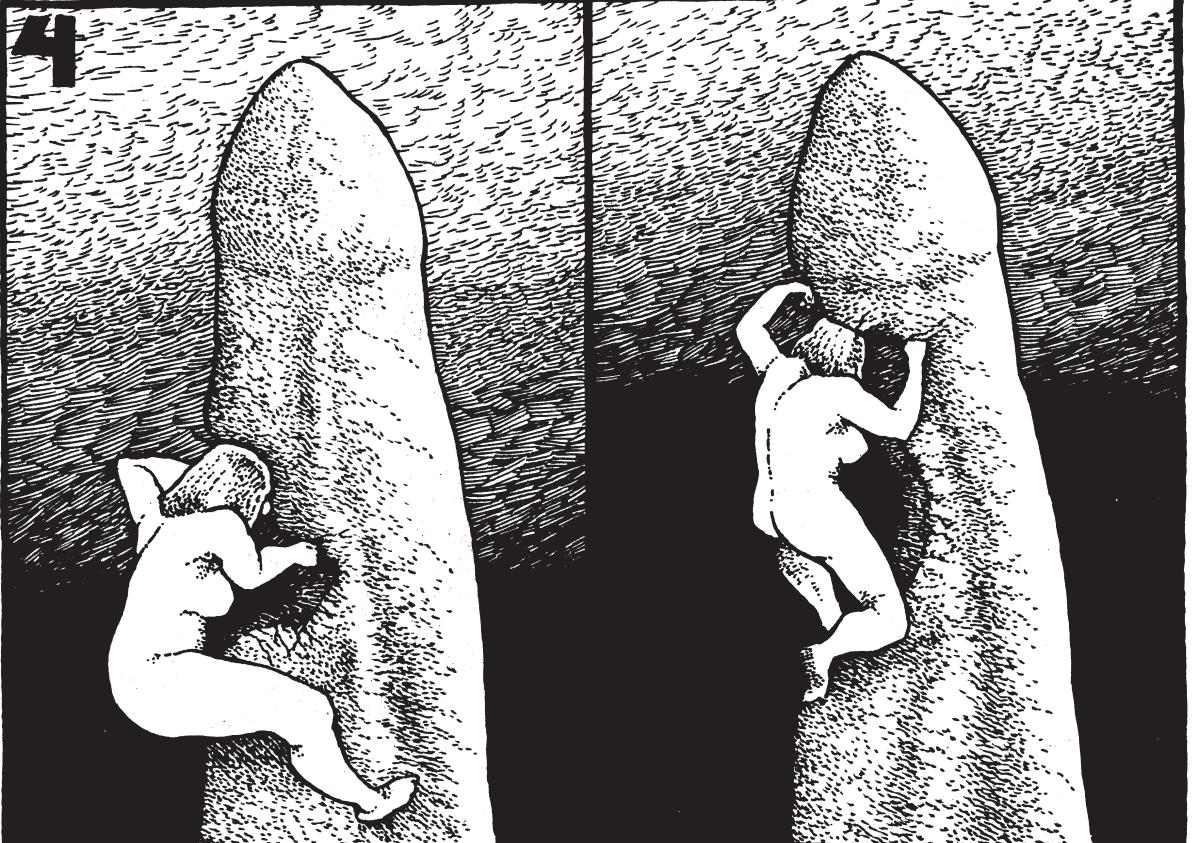
Børge

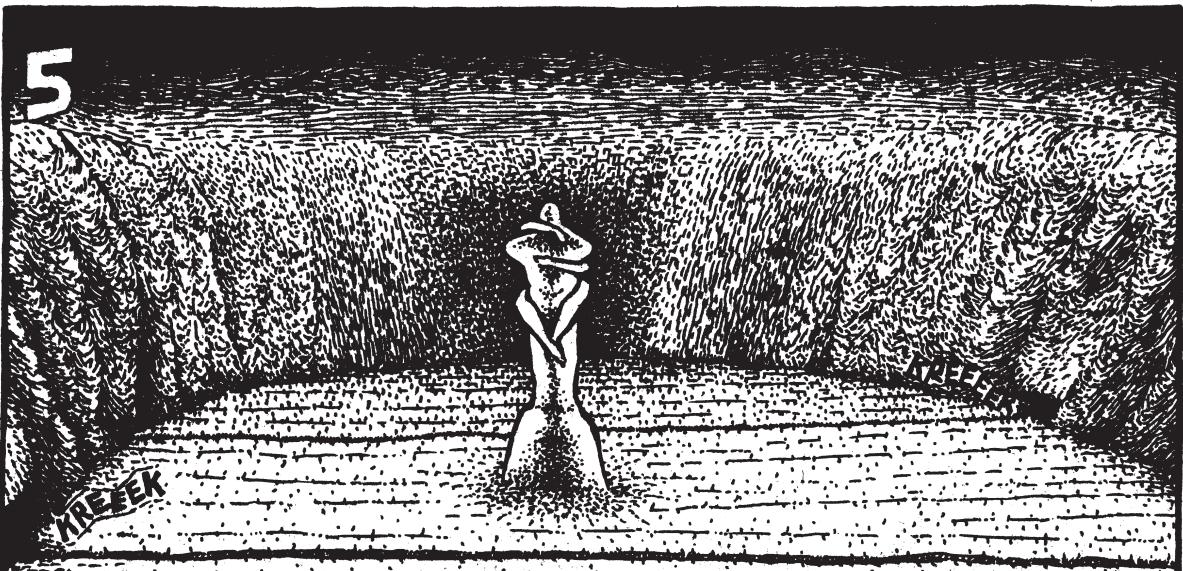
2

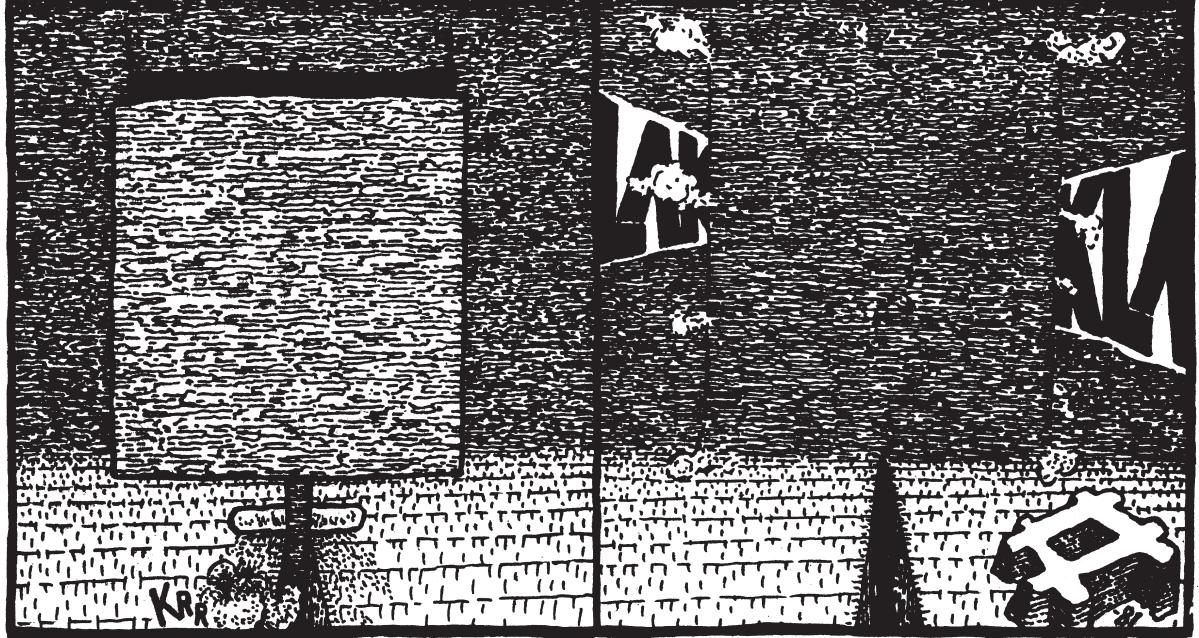
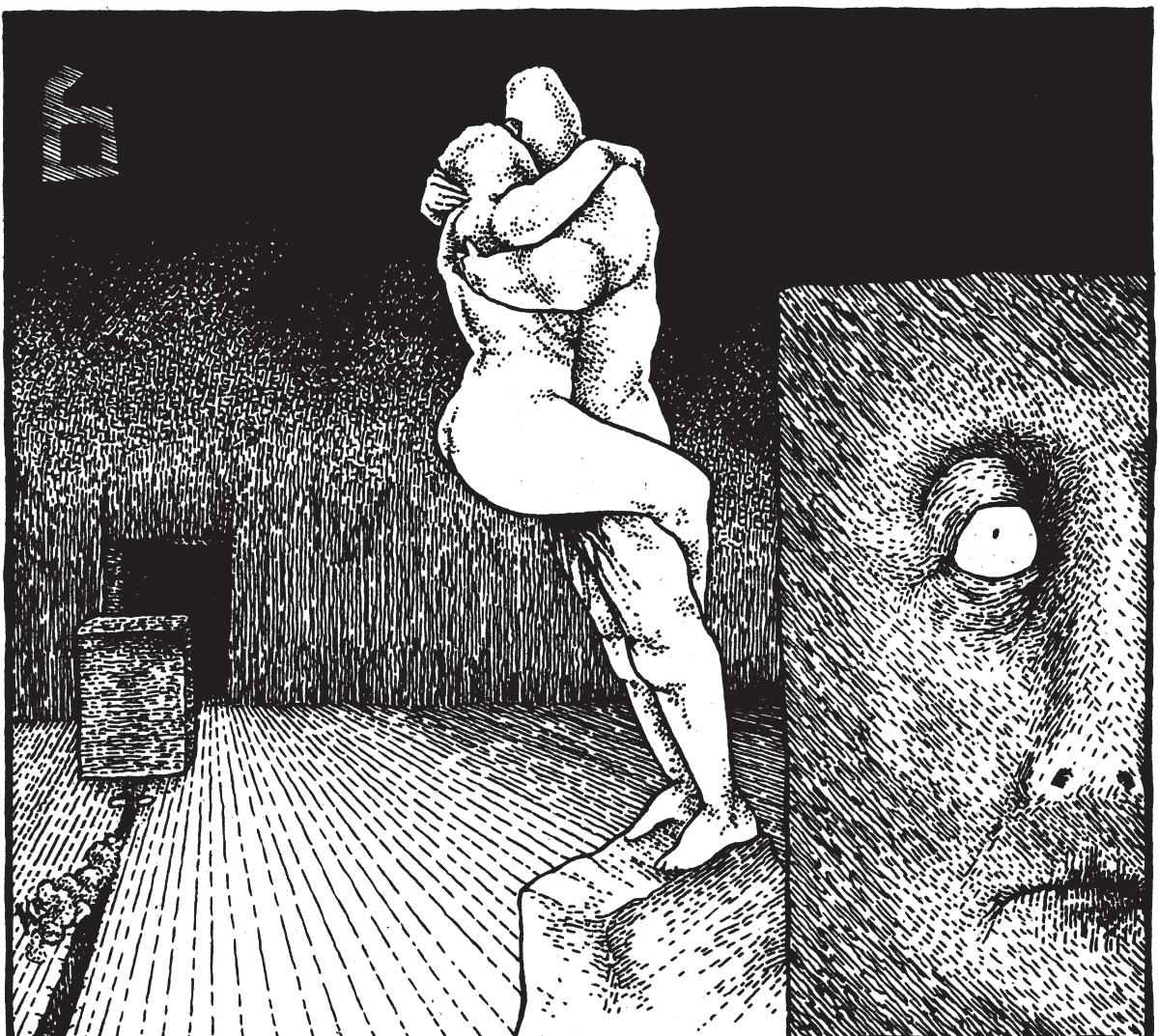

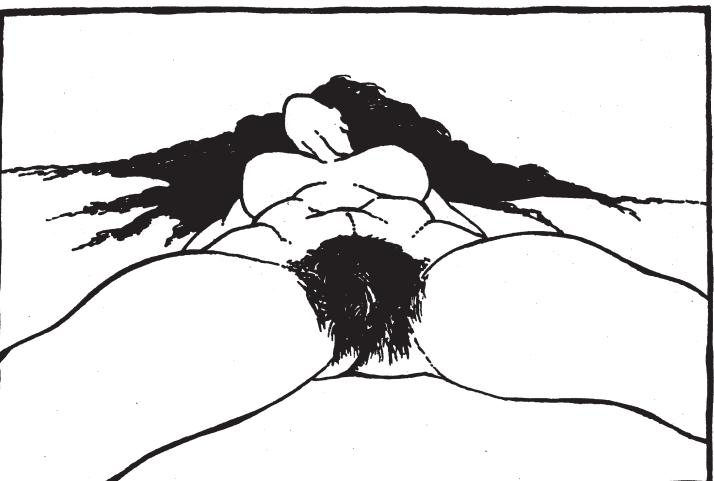

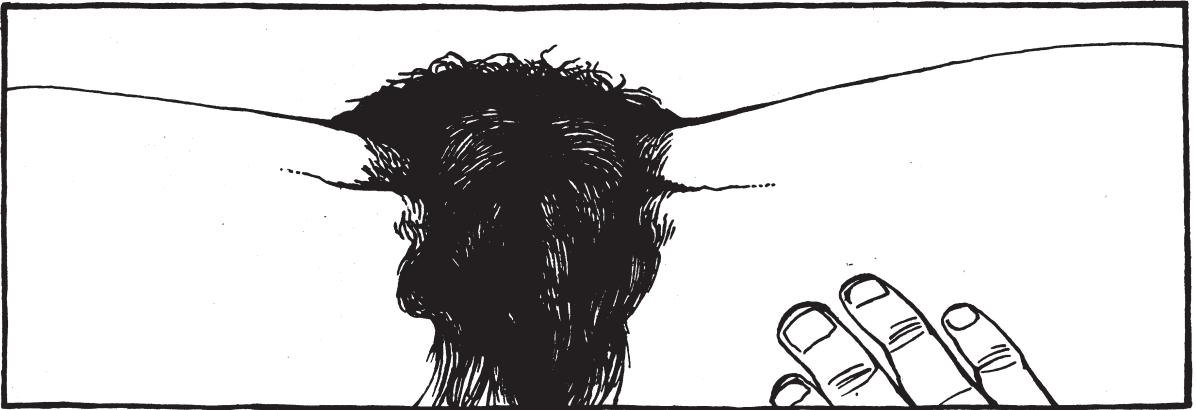
5

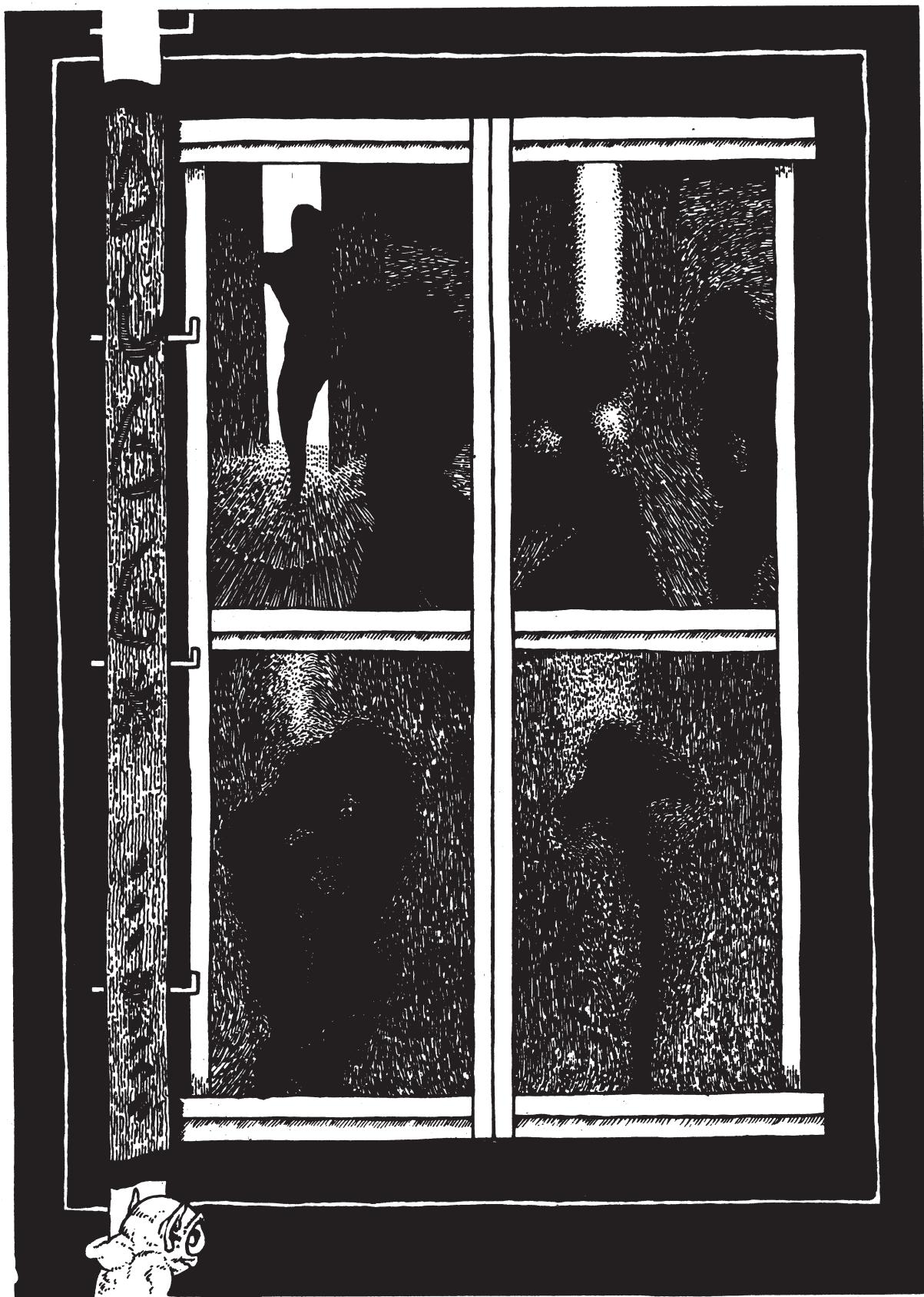

SE OG RØR

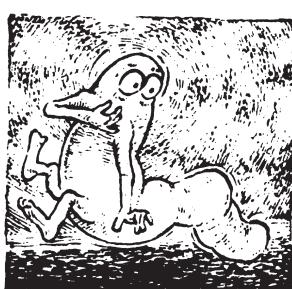
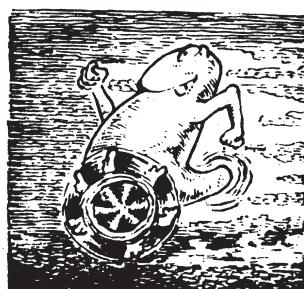
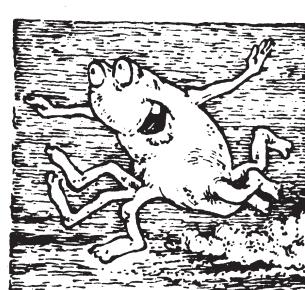
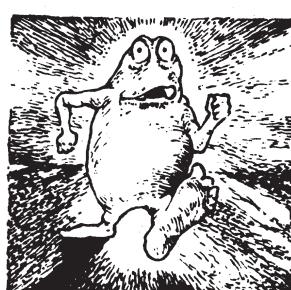
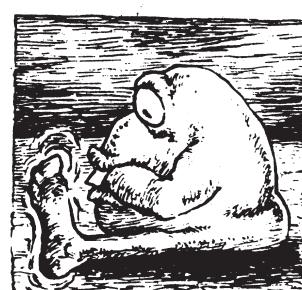
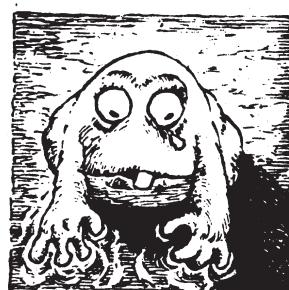
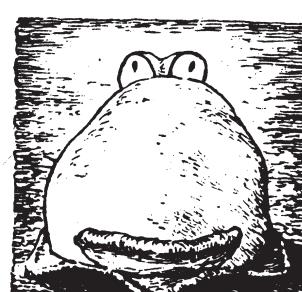
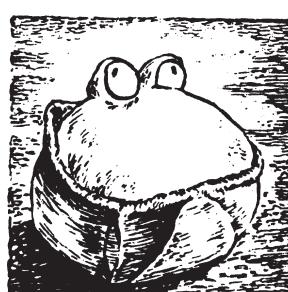
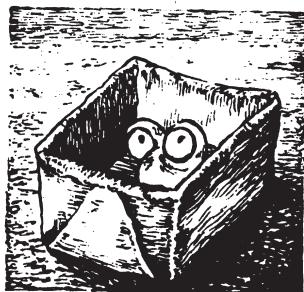

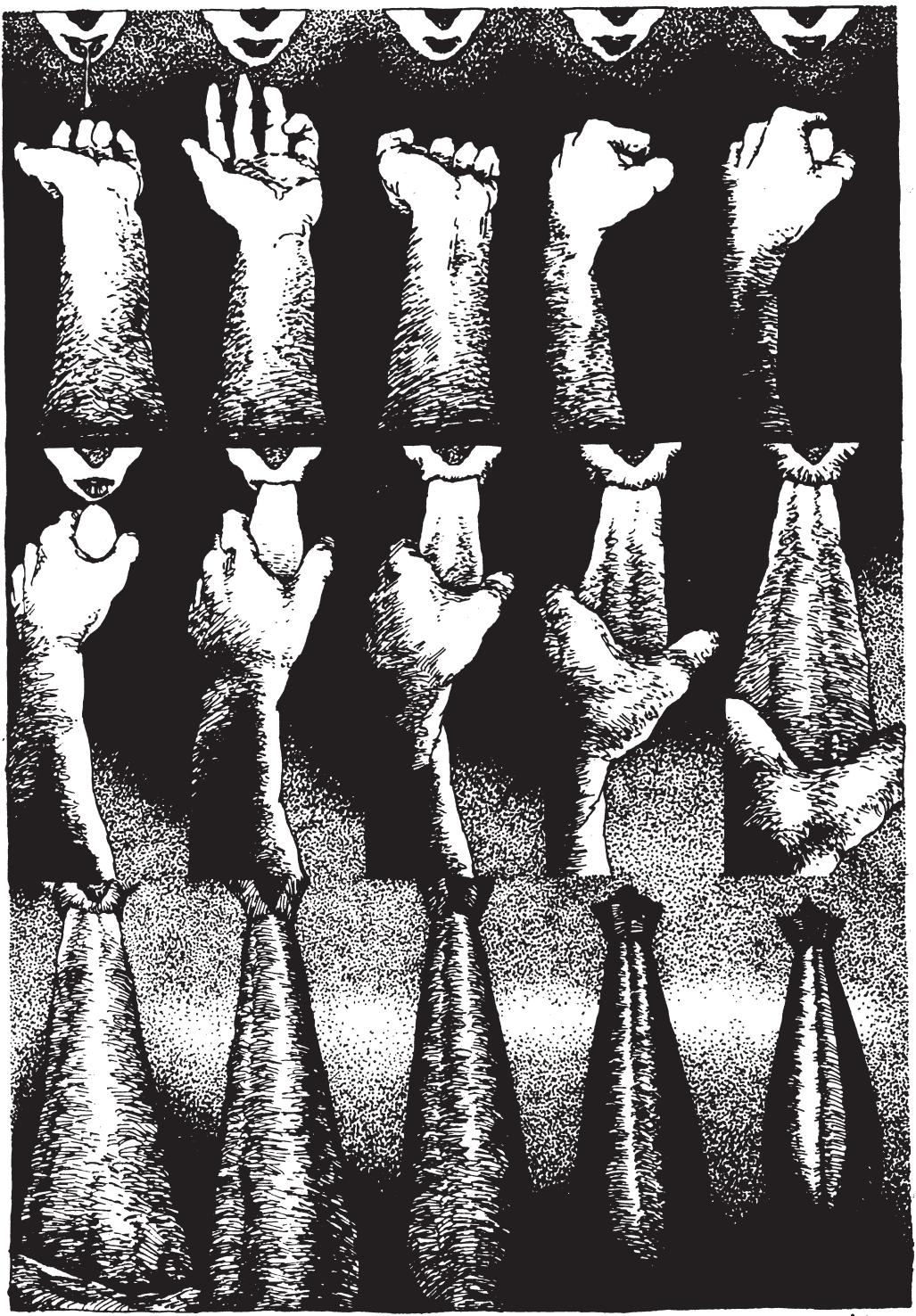
VELDEDIGHET

Nei, eg ser inga forteneste i å verla vaksen

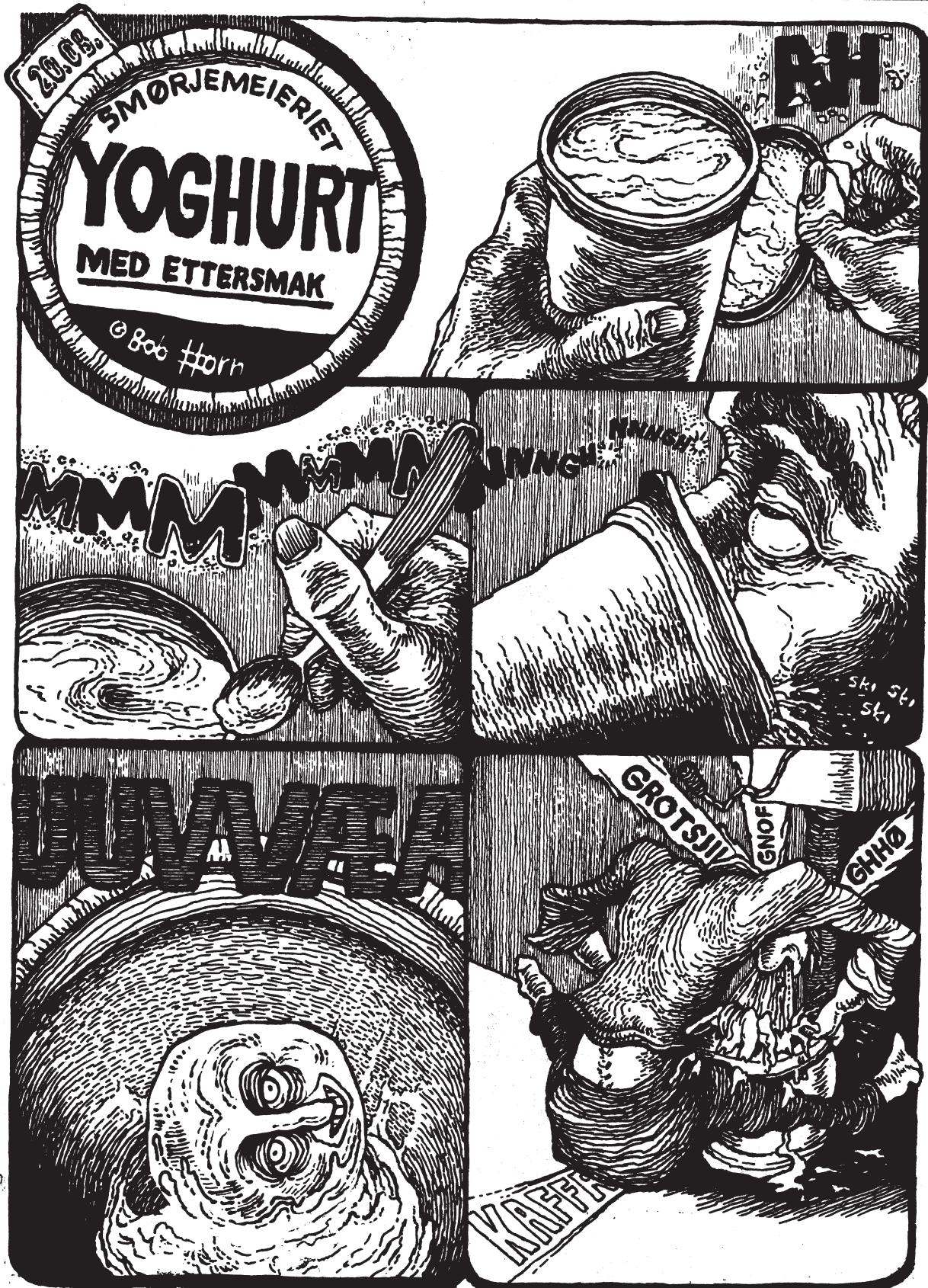

#

Vten titel

#79

GLÅSNØST

NR. 8

DEN ØKOLOGISKE

Om Gregory Bateson (1904-80) er det blitt sagt at han var en av vårt århundres viktigste, men dårligst forståtte tenkere. Nå må det til Batesons forsvar ansøres at han slett ikke SKRIVER vanskelig, derimot TENKER han godt og komplekt.

Den allsidige vitenskapsmannen og teoretikeren Bateson, som forsket på bl.a. schizofrene, delfiner, hodejegere og alkoholikere, var en av systemteoriens og kybernetikkens grunnleggere, og han ønsket å an-

vende systemteoretiske tanker på bokstavelig talt alle områder — innen evasjonsteori, samfunnsforskning, kommunikasjonsstudier, vitenskapsteori, tekstanalyse...

Denne korte teksten fra 1970 ble opprinnelig presentert under en høringsrunde i forbindelse med et forslag om ny miljølovgivning på Hawaii. Her kritiserer Bateson politikere som arbeider med miljøspørsmål, for å være for korttenkte og for sterkt bundet av en

«vestlig» tenkemåte, som bærer i seg «en rekke feil» i sin systemforståelse. Samtidig som artikkelen stadig er politisk aktuell, er den også en lettfattelig demonstrasjon av systemteknung, sett i kontrast til tradisjonell kausaltenkning.

Artikkelen er hentet fra boken *Steps to an Ecology of Mind*. I løpet av høsten 1988 utgir Futurum Forlag et utvalg på norsk fra denne artikkelsamlingen.

(T.H. E)

KRISENS RØTTER

Av Gregory Bateson

Sammendrag: Det er blitt presentert flere vitnemål vedrørende lovforslag som dreier seg om bestemte sørurensnings- og miljøproblemer i Hawaii. Det er å håpe at det foreslår Konoret for Miljøkvalitetskontroll og Miljøsenteret ved Hawaii Universitet vil gå lenger enn denne ad hoc-

Ad hoc-tiltak er pragmatiske og tar sikte på å fjerne enkeltsymptomer. (Overs. anm.)

målsetningen — og at man vil studere miljøproblemene dypere årsaker.

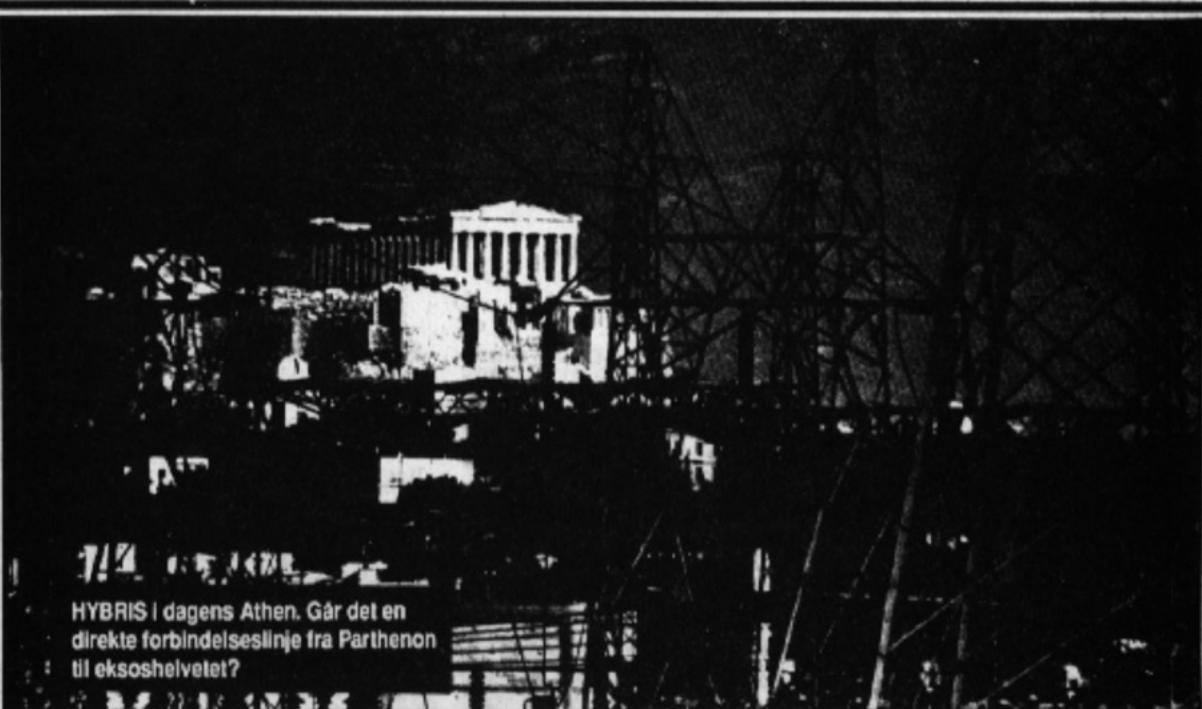
I mitt vitnemål hevder jeg at disse dypere årsakene ligger i kombinasjonen av (a) teknologisk fremskritt, (b) befolkningsvekst, og (c) konvensjonelle (men feilaktige) forestillinger om menneskets natur og dets

forbindelse med sitt miljø.

Konklusjonen er at de nærmeste fem til ti årene vil minne om den føderalistiske perioden i vår historie — hvor hele filosofien bak vår styringsform, utdannelsessystem og teknologi vil bli utfordret.

(Forts. neste side)

HYBRIS i dagens Athen. Går det en direkte forbindelseslinje fra Parthenon til eksoshelvetet?

Vi hevder:

(1) At alle ad hoc-tiltak unnlater å forandre på problemenes dypere årsaker og — hva verre er: vanligvis tillater disse tiltakene problemene å vokse seg sterke og mer komplekse. Innan medisinen er det klokt og tilstrekkelig å dempe symptomene uten å kurere sykdommen hvis og bare hvis sykdommen enten er uhelbredelig eller vil gå over av seg selv.

DDT'ens historie illustrerer ad hoc-tiltakenes grunnleggende utilstrekkelighet. Da stoffet ble funnet opp og tatt i bruk for første gang, var det i seg selv et ad hoc-tiltak. I 1939 ble det oppdaget at stoffet var et inværende spiselige for mennesker — og de vil muligens dø ut av samme grunn. Det er mulig at me-

temark vil forsvinne, i det minste i skoger og andre sprøytede områder — og man kan bare gjette hvilken virkning dette vil få på skogen. Verdenshavets plankton (som hele planetens økologi er avhengig av) er trolig uskadd så langt*.

Dette er historien om en blind anvendelse av et ad hoc-tiltak; og historien kan gjentas med hensyn til et dusin andre oppfinnelser.

(2) At den føreslalte kombinasjonen av instanser i delstatsregjeringen og ved universitetet fokuserer på diagnose, forståelse og, om mulig, forslag til utbedring, av de mer omfattende prosessene av sosial og økologisk forverring i verden, og

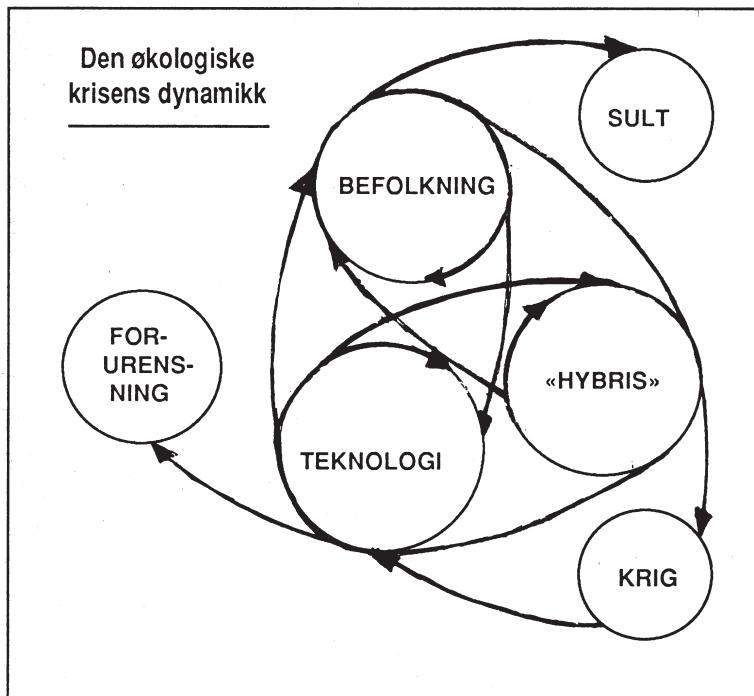
*Ironisk nok later det til at fisk sannsynligvis vil bli giftig pga. kvikksølv snarere enn pga. DDT. [G.B. 1971]

tillike forsøker å definere Hawaiis strategi i lys av disse prosessene.

(3) At alle de mange trusler mot menneskets overlevelse kan spores tilbake til tre fundamentale årsaker:
 (a) Teknologisk fremskritt
 (b) Befolkningsvekst
 (c) Visse feil i den vestlige kulturs tenkning og holdninger. Våre verdier er gale.

Vi tror at alle disse faktorene er nødvendige betingelser for verdens ødeleggelse. Med andre ord tror vi optimistisk at det er nok å forandre én av dem for at vi skal bli reddet.

(4) At det utvilsomt finner sted en interaksjon mellom disse fundamentale faktorene. Befolkningsveksten fremskynder teknologisk fremskritt og skaper den

bekymring som setter oss opp mot miljøet som dets fiende, mens teknologien, på sin side, både muliggjør befolkningstekst og styrker vår arroganse, eller «hybris», vis-a-vis det naturlige miljø.

Figuren øverst på siden illustrerer forbindelseslinjene. Man merker seg at de tre store sirklene i midten er omsluttet av piler som går «med klokken»; det vil si at disse er selvforsterkende (eller, som vitenskapsmennene sier, «autokatalytiske») fenomener: jo større befolkningen er, desto hurtigere vokser den; jo mer teknologi vi har, desto raskere vil de nye oppfinnelsene komme; og jo mer vi tror på vår «makt» over et fiendtlig miljø, desto mer «makt» synes vi å ha, og desto mer foraktelig virker miljøet på oss.

Likeledes er de tre sirklene sammenbundet gjennom et nett av piler som også går «med klokken», og resultatet er tre selvforsterkende delsystemer.

Oppgaven verden og Hawaii i dag står oversor, består simpelthen i å innføre noen prosesser som går mot klokken i dette systemet.

Dette burde være en sentral problemstilling for det foreslalte Kontoret for Miljøkvalitetskontroll og for universitetets Miljøsenter.

Det synes for tiden som om den eneste mulige inngangen til systemet ligger i de konvensjonelle holdningene til miljøet («hybris-sirkelen»), og at det er der man må gå inn for å forsøke å snu prosessen.

(5) At videre teknologisk utvikling ikke kan forhindres

Den vestlige fremskrittstro er MOTBEVIST av det siste århundrets store teknologiske bragder...

Skapningen som vinner over sitt miljø, ødelegger seg selv.

nå, men at den muligens kan styres i passende retninger.

(6) At befolkningseksplosjonen er det definitivt største problemet verden står oversor i dag. Så lenge befolkningen fortsetter å vokse, må vi forvente at nye trusler mot vår overlevelse skapes kontinuerlig, kanskje én i året, helt til vi når den endelige tilstanden av sult (som Hawaii på ingen måte er forberedt på). Vi tilbyr ingen løsning på befolkningseksplosjonen, men vi noterer oss at enhver løsning vi kan forestille oss, blir vanskelig eller umulig i lys av den vestlige kulturs tenkning og holdninger.

(7) At den absolutt første betingelsen for økologisk stabilitet er balanse mellom fødsels- og dødelighets-tallene. Vi har på godt og vondt klusset med dødsratene, spesielt gjennom å kontrollere de viktigste epidemiiske sykdommene og spedbarndødeligheten. Innen ethvert levende (dvs. økologisk) system vil det alltid være slik at enhver voksende ubalanse vil generere sine egne begrensenser.

Forts. s. 41

(Neida, dette er ikke scener fra
Futurum Forlags juletrefest.) Den
amerikanske musikeren, regissøren, poeten, kunstneren
etc. Monte Cazazza viser utvilsomt rock'n'roll i sin ekstreme form,
og er klart et mål for de moralske grupperinger artikkelforfattredren skriver om.

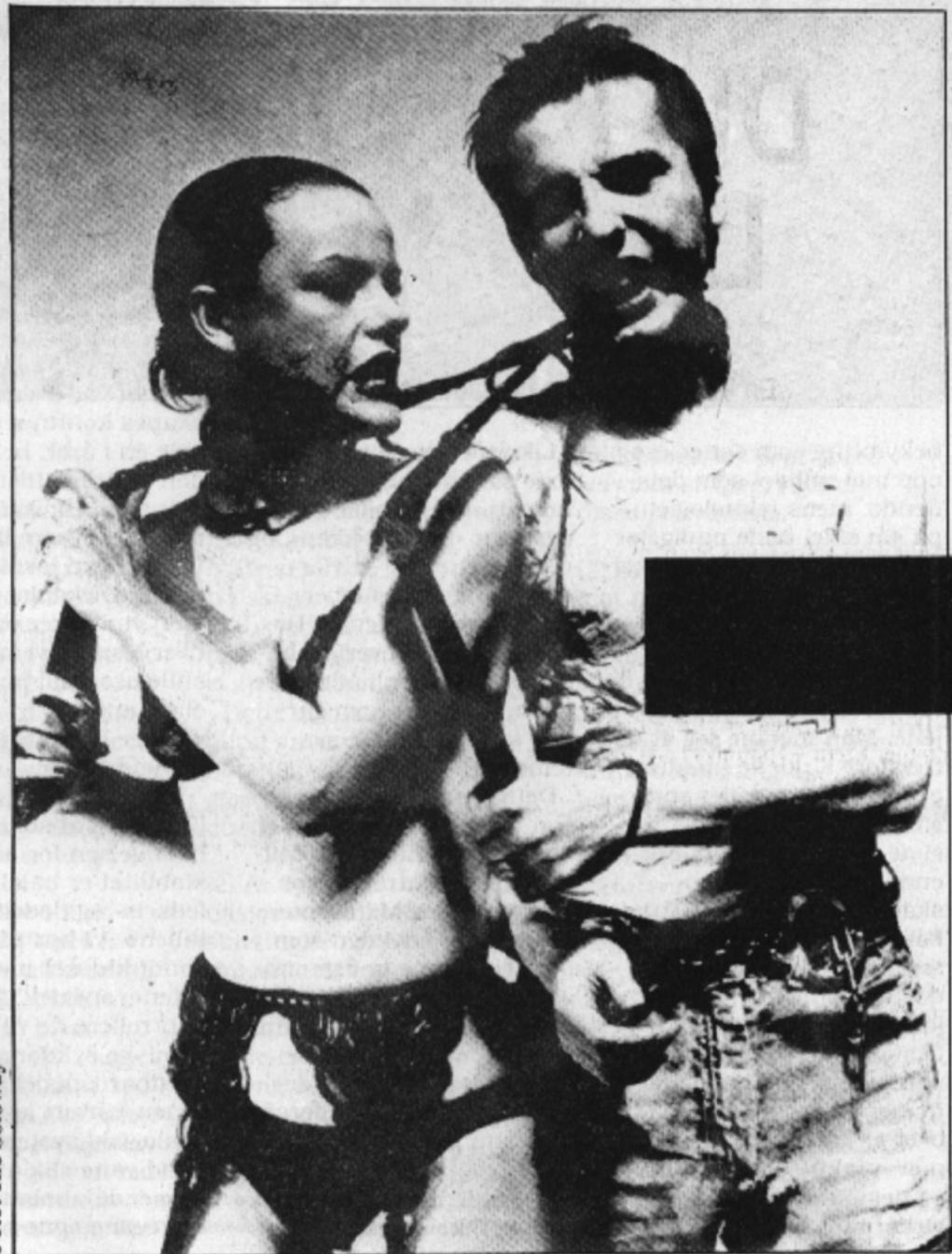

Foto: Ric Soloway

DU KAN IKKE LE LENGER

En kort redegjørelse om idealistisk og fanatisk sensur

Av Ola M. Frisvold

—Vil dere være Guds barn, ønsker dere Guds godkjennelse? messet presten fram til den nyfrelste forsamlingen omtåkete ungdommer som var samlet på gulvet foran alteret.

—Ja! svarte de ekstatisk samstemmig.

—Vet dere ikke at rock er Djævelens musikk? Vil dere være Djævelens barn? — Presten formelig spytet forakt mot den stakkarslike flokken foran ham. I ekstase falt med ett en av dem gråtende på

kne foran presten og ba om tilgivelse fordi han hadde syndet, han eide opp til flere rockplater...

—Dette, sa presten, er et menneske til Guds behag, gjør derfor også dere som han vil gjøre når han kommer hjem — bannlys rock og kvitt dere med det! Forakt og fanatismelyste ut av prestens før så fromme blikk.

Massen falt ned på kne, skrek, hylte, stemningen eksploderte til et gigantisk skrik om tilgivelse. De takket og ba fordi de endelig hadde forstått hvilken djevelsk propaganda rock er.

En ytterlighet, sier du kanskje. Ja, så absolutt, men likevel er ovennevnte scene ikke oppspinn. Dessuten er det vel neppe noen uttrykksform som er mer bannlyst enn musikk, og da spesielt rock. Hvorfor? Ikke vet jeg, men det jeg vet er at vi står overfor langt større farer enn den påvirkning vi får gjennom musikken i disse tider vi lever i hvor vi omgir oss med forurenning og ekle sykdommer ingen finner ut av. Jeg vil ikke se bort fra den kraft som ligger i musikken, fordi alt jo kan

bli misbrukt. Siden menneskenes tilblivelse er musikk blitt brukt ved en rekke anledninger: til fest, religion og underholdning for å tilføre stemninger og atmosfære. Og musikk kan virkelig påvirke; bortsett fra at det er en stimulans for tankene, kan den også påvirke en rekke organiske funksjoner. Selv en mann som Jimi Hendrix hadde innsett farene ved musikkens påvirkning, og han utnyttet det! Han uttalte: «Musikken er en åndelig enhet i seg selv, du kan hypnotisere folk med mu-

sikk, og når du får dem på sitt svakeste punkt kan du preke til deres underbevissthet hva du ønsker å si.» Nå tør jeg ikke påstå at Hendrix alltid visste hva han snakket om, men denne gangen bekreftes det hele av både vitenskap og kjensgjerninger. Det er veldig positivt å gjøre folk oppmerksomme på akkurat dette, men noe som ikke er fullt så greit er sensur! I det siste har det nemlig vokst opp en rekke «sensurorganer» — de har etterhvert begynt å få svært

Vi har spesielt to kategorier av disse sensuridealistene. Begge grupper har bidratt med sitt for å gjøre det hele surest mulig for artister, forleggere og forhandlere. Den ene gruppen består av en samling sure senatorfruer som helt klart må ha fritidsproblemer.

så solide plattformer innen høyststående grupper, folk begynner å føle en slags respekt for disse gruppene. Det er gått så langt at vi ikke lenger bare kan lene oss bakover i stolen og le av det disse gjør.

Vi skal ganske kort se på hvordan disse tenker og hvorfor de bør forsvinne raskest mulig ut av dette. Vi har spesielt to kategorier av disse sensuridealistene. Begge grupper har bidratt med sitt for å gjøre det hele surest mulig for artister, forleggere og forhandlere. Den ene gruppen består av en samling sure senatorfruer som helt klart må ha fritidsproblemer. Det disse menneskene gjør er å sette klisterlapper på platene om hva tekstene handler om og oppfordrer til. Det er jo absolutt prisverdig at de i det hele tatt girder å bruke tid og krester på å engasjere seg i noe. Men en ganske annen side av dette dreier seg om å fungere som dommere over andre frittenkende individers samvittighet. Her har de ikke gjort stort mer enn å forby barn under 12 år å kjøpe plater med **Dead Kennedys** og **Venom**, samt ødelegge sine egne barns platesamlinger. Men frykt ei! Vi har blitt velsignet med et annet minst like samvitighetsfullt sensurorgan som mer enn gjerne tar hånd om denne siden av saken. Nemlig fanatiske og ytterliggående religiøse forståsegspåære. To kjente grupper er **PMRC** og **Moral Majority**. Disse to gruppene består utelukkende av religiøse fanatikere som har så stor omsorg for deg og meg at de svært gjerne vil overta plassen til samvittigheten din. Som tidligere nevnt er musikkens kraft stor, vi kan bare tenke tilbake på pønken. Men når tilsynelatende fornuftige mennesker settur seg ned og avgjør hva du synes er moralsk og umoralsk musikk, og attpå til venter å få sine egne transsynte moralprinsipper ut til den store massen, må man få lov til å sette et stort spørsmålstegn foran det hele. Kan det være at også disse har fritidsproblemer? Sely om disse menneskene ikke har innsett det, tror jeg nok både du og jeg har en samvitighet, selv om den kanskje ikke er like godt utviklet hos alle sammen. Men al-

likevel vil jeg ha forbeholdt retten til å trefse avgjørelser selv. Jeg vil trekke fram noen få eksempler. Vi kan ta noe vi kan omtale som «pornorock». En ganske bastant merkelapp. Egentlig skulle det være forbudt å kalle noe noe sånt, og en ting er sikkert: det er ikke jeg som var frampå og laget denne båsen! Men vi skal ikke henge oss for mye opp i det, men heller se det fra en nøktern synsvinkel. Og da blir det med en gang flere ting å tenke på. Når ble f.eks. sex en perversitet? Det er lov å praktisere sex, og det er, i sømmelige former, også lov å prate om det. Men det er ikke lov å synge om det!! Undertegnede må bare innrømme at han ikke greier å se en konsekvent linje i dette, for meg fortører hele komplottet seg som en encøl krøllete og snever grense. Kanskje er jeg for lite kritisk? Kanskje har jeg for runde moralbegreper? Vel, det blir opp til deg som leser dette å avgjøre. Heldigvis har oppstyret rundt det begynt å roe seg ned litt. For våre kjære allestedsnærverende dommere har nemlig oppdaget noe som er enda verre. Det finnes faktisk noe som er til større forargelse enn sex. Vi snakker da om band som er inspirert av mer eller mindre «sorte» kilder til å lage sin musikk. Altså artister man tror er, eller som selv sier de er under ledelse av «Mr. Devil». Gruppene er mange, og det er nok en tanke å se litt nærmere på dette fenomenet.

Før vi snakker om det musikalske, bør dere bli med meg ca. 100 år tilbake i tiden, her finner vi nemlig kimen eller spiren til det hele. Vi beveger oss til Engand, og året er 1875...

THE MAN BEHIND THE MIRROR

I det herrens år 1875 ble nemlig Edward Alexander Crowley født (se artikkelen «Profeten for det nye Aeon» i dette nummeret, red.). Og dette var en fødsel som kom til å vekke både avsky og forargelse. Unge Crowley viste tidlig en sterk dragning mot det mystiske og okkulte, og han ble etterhvert en kjent figur innenfor en rekke spiritistkretser. Crowley begynte etter

hvert å forsatte dikt og bøker med det mål og øye å grunnlegge en nyskapende religion som skulle leve etter parolen «Gjør hva du vil, skal være hele loven». Han gikk sterkt opp i sine tanker, noe som gav ham navn som «The Beast» og «666» — med andre ord en fanatisk satanist! Dette er interessant nok, sier du kanskje — men hva har det med musikk å gjøre? Jo, en av Crowley's bøker het MAGICK, og den tok for seg baklengs maskering av budskaper, en teknikk man gjør flittig bruk av innen musikken.

I kjølvannet har vi så fått en god del tvilsomme band med tvilsomme tekster. Det er nesten blitt «in» å fortelle alle og enhver at du digger Satan; jfr. f.eks. Slayer, Venom og andre innen samme kategori. Men også Beatles, Rolling Stones, Led Zeppelin, Eagles m. fl. har innrømmet en sterk dræning mot det okkulte og Crowley — noe som ofte gjenspeiler seg i til tider spesielle tekster. Selv tilhører jeg den kategorien mennesker som har innsatt hvilken kraft som kan ligge i musikken, men allikevel vil jeg ha det privilegium å selv bestemme hva jeg synes er moralisk og umoralisk. Når noen faller i fistel og forferdelse over et annet menneskes valg, er det noe som skjærer i min fornuft.

GIVE ME CONVENIENCE OR GIVE ME DEATH

Det siste punktet vi skal ta for oss, er noe vi kan omtale med begrepet «boikott». For et snautt år siden måtte et amerikansk musikkblad, SPIN, si opp sin eksistens. Hvorfor? Jo, de største forhandlerne ville ikke distribuere SPIN lenger pga. til tider ekte aksjoner fra disse religiøse fanatikerne. Disse menneskene gikk ut med en mengde usaklige argumenter og trusler. De påsto blant annet at det nevnte bladet hadde en altfor positiv holdning til sex, undertegnede har selv lest flere nummre av SPIN, og det er neppe mer sexorientert enn våre hjemlige musikk- og ungdomsblader, eller Rolling Stone, for den saks skyld.

Er annen sak som sikkert de fleste

kjenner til, er en rettssak som nylig pågikk i Los Angeles. På tiltalebenken satt Jello Biafra, frontmann i punkbandet Dead Kennedys. Han var tiltalt for å spre postere til mindreårige. Et bilde av den sveitsiske kunstneren H.R. Giger, kalt «Penisandscape», Dette hadde Biafra fått trykt som en poster og lagt ved LP'en Frankenchrist. Hva utsatt av denne saken kom til å bli var en stund svært usikkert, men Biafra vant, og han bruker nå mye tid på å farte rundt i statene og holder foredrag om dette emnet som du leser om nå.

Vi skal også trekke fram et annet eksemplar som man med rette kan kalle boikott. Vi beveger oss til Sør-Afrika, et sted hvor artister blir svartlistet hvis de gjennomfører en konsert der. De fleste liker nok ikke forholdene som råder der nede, og synes sikkert også at det er et bra tiltak å svartliste artistene. Men en gang overgikk «svartlistende idealistene» seg selv. Nemlig når det gjaldt Paul Simon og hans LP Graceland. Simon dro til Sør-Afrika med det mål for øye å lage en plate med innfødt musikk. Han laget en plate MED Sør-Afrika, FOR Sør-Afrika. Men så kommer en organisasjon som FN! og blander seg inn i det hele. FN — en organisasjon som skal sikre verdensfreden! Det greier de tydelig ikke, men å boikotte godhjerta, sympatiske artister er ikke så altfor vanskelig. Hvor er moralen? Hvor er det blitt av gjennomtenkte og fornuftspregede holdninger? Hvor går grensene for usaklig sensur og boikott? Er det rart en stakkar blir fortvilet? Og som ikke disse graverende eksemplene er nok, så kommer de samme organisasjonene like før jul og stopper den nye LP'en til Prince. Hvorfor? Senatorfruen synes Black inneholdt for mange sexorienterte tekster. Etter hva undertegnede har fått vite beskriver Prince riktig nok sex i alle mulige former og varianter på Black — men musikalisk hviskes det at det skal være uhyggelig bra. Men hva gjør vel det. Du og jeg, vi får aldri høre dette pga. våre kjære sensuridealister.

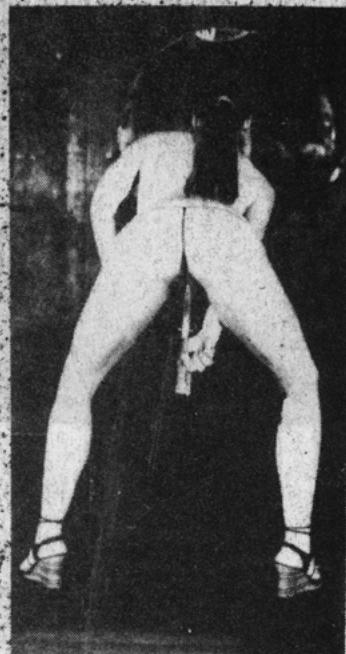

Foto: G. P-Orridge

En annen sak som sikkert de fleste kjenner til, er en rettssak som nylig pågikk i Los Angeles. På tiltalebenken satt Jello Biafra, frontmann i punkbandet Dead Kennedys. Han var tiltalt for å spre postere til mindreårige.

PROFETEN FOR

Aleister Crowley — magiker,
i Åpenbaringen, eller bare en

Av Jan B. Vindheim

De tolv linjene jeg viet til Aleister Crowley i min artikkkel om de europeiske kjettertradisjonene i Glasnost 3/4, har tydeligvis falt Crowleyes venner blant Glasnests leser tungt for brystet. Arild Strømsvåg peker [i Glasnost 5], ganske riktig, på at Crowley var en av vårt århundres mest begavede og originale okkultister. Det var også derfor han hadde fått plass i min alt for korte artikkkel.

Jeg innrømmer gjerne at Crowleyes betydelige innflydelse kommer for dårlig fram på de nevnte tolv linjene. Alle moderne magikere i den vestlige tradisjon bygger i større eller mindre grad på Crowley, ikke minst gjelder dette i hekserørla, der de fleste aktuelle ritualene stammer fra Gardners bearbeidelse av Crowleyes materiale.

Samtidig er det ikke tvil om at Crowley på mange måter var en drittsekk og et farlig forbilde. Han døpa seg for mye, og hadde liten respekt for kvinnene i sitt liv. At dette kunne gjelde mange andre, deriblant meg, gjør det lett for meg å mislike det hos Crowley; men hans måte å kombinere dette med rituell magi på, var uvantlig lite bra for nervene til hans elskere, elskerinner, og øvrige disipler. En av de viktigste videreførerne av Crowleyes arbeide, Israel Regardie, hevdet at noen år i psykoterapi er en nødvendig forutsetning før en går i gang med rituell magi...

Denne artikkelen er basert på kapitlet om Crowley i min kommende bok om okkultismens historie, som artikkelen i Glasnost 3/4 var et slags resymé av. Et par andre kapitler er offentliggjort i desember-nummeret av avisa *Folk & Røvere*.

Det Gylne Daggry

De mange høygradssystemene innen frimureriet ble i siste halvdel av det niende århundre ført videre i endel ordenssamfunn av åpent magisk karakter i Frankrike, Tyskland, og England. Det overlegenest innflytelsesrike av disse rituelle samfunnene var *Det gylne daggrys hermetiske orden*, som ble dannet i England i 1888.

Golden Dawn hadde opprinnelig tre ledere, men etterhvert ble MacGregor Mathers enehersker. Han hevdet å stå i psykisk og fysisk kontakt med ordenens hemmelige overhoder. Under en spasertur i Boulogne-skogen hadde Mathers nemlig truffet «visse adepter», og de hadde gitt ham det materiale han trengte for å rekonstruere de høyere ritualene til den indre orden, der bare de mest avanserte medlemmene hadde adgang.

DEN NYE AEON

**despot, heroinist: Var han Dyret
usedvanlig stor drittsekk?**

Mange medlemmer var skeptiske til den maktposisjonen Mathers nå inntok. Faren for spittelse i ordenen var åpenbar, og Mathers valgte å slå til først, ved å legge fram endel anklager mot misfornøyde medlemmer. Dette utløste det ulmende opprøret, og mens Mathers ekskluderte opprørerne, ekskluderte de på sin side Mathers.

Under ulike navn har fragmenter av ordenen fortsatt å eksistere helt opp til våre dager. Det magiske systemet som ble lagt fram i Golden Dawn er også tatt i bruk i de fleste andre magiske ordener i dette århundret.

Den magiske playboyen

Edward Alexander Crowley ble født i 1875 som sønn av en rik ølbrygger i Leamington. Farcens fanatiske kristendom — han var medlem av en sekt med navnet «Plymouth-brødrene» — må bidra til å forklare sønnens like fanatiske kristendomsfientlighet.

I tjueårsalderen var Crowley student i Cambridge. Han ble interessert i magi, og kom gjennom kjemikeren George Cecil Jones i kontakt med Golden Dawn. Der ble han tatt opp som neofyt i 1898. Under veileddning av Jones og et annet Golden Dawn-medlem, Allan Bennett, fikk han en grundig opplæring i magi og avanserte raskt til Philosophicus — den høyeste graden i den ytre orden, men han klarte også å gjøre seg upopuler. Han kranglet med lyrikeren W.B. Yeats, et framstredende medlem av Golden Dawn, og hevdet siden at Yeats var rasende fordi Crowley var en bedre lyriker. (Crowley skrev store mengder lyrikk, mye av det temmelig kjedelig, men med enkelte førsteklasses innslag. Disse diktene ga han ut på eget forlag, med luksuriøst utstyr. Seinere skulle et bli okkulte skrifter han kom til å forfatte og gi ut.)

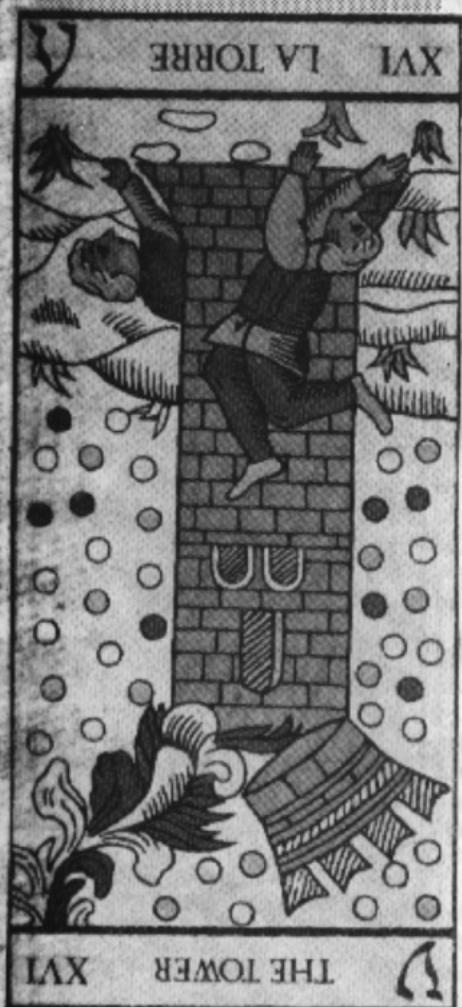
Komiteen som styrtet ordenen i Mathers' fravær, nektet i 1900 Crowley adgang til den indre orden. Crowley reiste så til Paris, der Mathers utførte innvielsen. Dette nektet komiteen i London å akseptere.

Mathers hevdet fremdeles å være ordens rettmessige leder, og utpekte nå Crowley til sin utsending i London. Inspirert av den skotske romantikken til Mathers, kalte Crowley seg på denne tida Laird of Boleskine, etter sin skotske eiendom Boleskine House; og han møtte opp i Golden Dawns lokaler iført skotsk høylandsdrakt, med dolk og kilt og maske for ansiktet. Ikke desto mindre fikk komiteen kastet ham ut, ved hjelp av huscieren og politiet.

MacGregor Mathers hadde i 1898 utgitt en oversettelse av et gammelt hebraisk manuskript (han hadde riktig nok bare en fransk kopi av det) under tittelen «The Sacred Magic of Abra-Melin the Mage». Abra-Melins hellige magi besto av et seks måneder langt rituale, som krevde et hus med en bestemt

Crowley hadde lenge sett på seg sjøl som Det Store Dyret fra Johannes' Åpenbaring, Antikrist, — hvis nummer er 666..

beliggenhet. Det var ut fra disse betingelsene Crowley hadde kjøpe Bole-skine House, som ligger i nærheten av Loch Ness i Skottland. Han gjennomførte nå Abra-Melins rituale, og resultatet var «en alkymistisk visjon av suksess i det store arbeidet. Crowley innså at han var født med alle de evner en stor magiker hadde bruk for...»

Faren var død, og med pengene fra bryggeriformuen kunne unge Crowley reise hvor han ville, og leve det overklasselivet han anså som sin rett. Han presenterte seg gjerne som adelsmann, og tok for seg av sensuelle nytelser i alle former som bed seg.

Seint i 1900 reiste han til Mexico, der han klatret i fjellene og praktiserte magi før han reiste videre via Japan til Ceylon. En av hans nærmeste venner, hans gamle lærermester fra Golden Dawn, Allan Bennett, var buddhistmunk på Ceylon. Crowley hadde sjøl hjulpet Bennett å komme seg dit, siden klimaet der var gunstigere for astmaen hans, enn den engelske tåka. Bennett ble nå på ny Crowleys lærermester, denne gangen i yoga, buddhisme og vedanta-filosofi. På denne måten fikk Crowley et inngående kjennskap til østens esoteriske viten, i tillegg til den kunnskap han allerede hadde om de vestlige tradisjonene.

I Kairo i 1904, fikk Crowleys kone Rose Edith, født Kelly, til sin manns store forbauselse et budskap fra Horus. Aleister hadde liten tillit til hennes okkulte evner, men fulgte med henne til det egyptiske museet, der hun pekte ut gjenstand nr. 666, som et bilde av den guddommen som tilte gjennom henne. Gjenstanden vakte Crowley s udelte oppmerksomhet, siden han var dypt interessert i numerologi og lenge hadde sett på seg sjøl som Det Store Dyret fra Johannes' Åpenbaring, Antikrist, — hvis nummer er 666. Utstillingsgjenstand 666 forestilte Horus i form av Hoor-par-kraat.

På diktat fra Aiwass — en høystående engel, forsikret Crowley — ble nå *Liber Legis* (Lovens Bok), en Åpenbaring i 220 punkter, skrevet ned. Den lanseres blant annet de tre mottocne som Crowley seinere yndet å bruke:
 «Kjærlighet er loven, kjærlighet under vilje»;
 «Gjør hva du vil skal være hele loven»;
 «Der er ingen annen lov enn Gjør hva du vil».

De store etablerte religionene — kristendommen, islam, og buddhismen — var uttrykk for den avsluttede patriarkalske Aeonen til Osiris. Den hadde tidligere avløst den matriarkalske Aeonen til Isis. Nå markerte åpenbaringen av *Liber Legis* at 1904 var det første året i den nye Aeonen til Horus.

«Overalt slår hans styre rot. Legg sjøl merke til hvordan skyldfølelsen forsvinner, hvordan uskyld og ansvarsloshet vokser; de underlige endringene i forplantningsdriften med en tendens til biseksualitet og tvekjønnethet, den barnaktige tilliten til framsteget kombinert med den mørerittaktige frykten for katastrofer, som vi stadig halvt er uvillige til å ta forhåndsregler mot.»

Crowley erklærte seg sjøl for «Den nye aeons profet» i samsvar med punkt 15:

«Nå skal dere vite at den utvalgte prest & apostel for det uendelige rom er fyrstepresten Dyret; og i hans kvinne kalt Skarlagenskvinnen er all makt gitt. De skal sanke mine barn inn i folden; de skal bringe stjernenes prakt inn i menneskenes hjarter.»

Budskapene fra Aiwass ga Crowley beskjed om å dyrke seksualmagi, og ikke lenger rituell magi av Golden Dawn-typen, men betingelsen for at denne seksualmagien skulle være vellykket, var at han fant den rette partner — «skarlagenskvinnen». Dessverre var det ingen av de kvinnene som fikk æren av å fungere som «skarlagenskvinne» som innfridde forventningene. Dette kan ha en sammenheng med Crowleyes syn på kvinner. Han mente at kvinner bare kunne forstå de laveste formene for magi.

Den første Skarlagenskvinnen, Rose Kelly, ble alkoholiker. Hun ble

innlagt på en klinikk, og Aleister nyttet høvet til å skille seg fra henne. Han reiste til Himalaya og forsøkte å bestige den maktige Kanchenjunga, men ga opp da de øvrige deltakerne nektet å godta hans ledelse. Han hevnet seg ved å nekte å hjelpe dem da de ble tatt av et snøskred.

Møtet med avgrunnen

MacGregor Mathers hevdet å ha nådd den høye graden Adeptus Exemptus. De enda høyere gradene var forbeholdt «mestrerne på astralplanet». Etter å ha mottatt «Liber Legis» mente Crowley å ha nådd graden Adeptus Major, og erklærte at Mathers hadde mistet kontakten med de skjulte overhodene. Fyrstepresten Dyret anså seg nå som det okkulte overhodet for Golden Dawn.

Crowley opprettet sin egen okkulte orden, Argentum Astrum, eller Sølvstjerna, som han hevdet var ei videreføring av Golden Dawns andre grader. Han startet også et tidsskrift, som skulle utgis to ganger i året, ved hvert jevndøgn. Det het «The Equinox» og inneholdt, foruten instruksjoner i magiske teknikker og artikler om okkult filosofi, Crowley's lyrikk og angrep på hans uvenner (Aiwass hadde tidligere gitt beskjed om at fiender skulle slås ned uten nåde og med ethvert middel). Ti store bind ble utgitt før første verdenskrig, og ytterligere et kjempebind seinere.

Høsten 1909 utførte Crowley i den algirske ørkenen, sammen med sin venn, elsker og elev Victor Neuburg vandret han gjennom ørkenen, en serie ritualer som var hentet fra de etterlatte skriftene til renessansemagikeren John Dee. Et par år tidligere hadde Crowley i Mexico begynt å utforske disse alternative dimensjonene, og nå tok han tråden opp der han hadde sluppet.

Da han skulle utforske det området som Dee kalte den tiende aethyr, var det noe som gikk galt. Kanhende ante Crowley dette på forhånd. Dagen før skriver han og Neuburg i sitt referat fra eksperimentserien: «Og den som vandrer inn i den ytterste Avgrunnen, om han ikke er av dem som forstår, han holder ut sine hender og bøyer sin nakke under lenkene til Choronzon. Og som en gjævel vandrer han om på jord, udædelig, og han blåser bort blomstene fra marka, han forpester den friske luft, og han gjør vannet giftig; og den ilden som er menneskets venn, og symboler på dets streben, siden den stiger opp som en pyramide og siden mennesket stjal den fra himmelen i et hult rør, tilmed denne ilden vender han til undergang, og galskap og feber og ødeleggelse.» Mange vil hevde at dette er en god beskrivelse av Crowley's videre virksomhet.

I alle fall inviterte magikeren Aleister Crowley den tiende aethyrs vokter, demonen Choronzon, ta bolig i kroppen hans. Det gjorde dette vesent i form av den egyptiske guden — eller snarere djevelen — Set. I Crowley's legeme forsøkte Set å drepe Neuburg, som var sekretær for eksperimentserien. Neuburg klarte å fordrive Set fra sin egen magiske sirkel, men ikke fra trekanten der Crowley satt og hylte eder og forbannelser inntil virkningen av ritualet tapte seg.

Efter dette hevdet Crowley at han hadde «passert avgrunnen», hadde nådd «den indre orden» av adepter, og som Magister Templi var den overlegent høyest innviede okkultisten i Vesten. Scincere skulle han gjøre krav på en enda høyere grad; Magus, eller niende grad, bare ett trinn fra den absolute opplysning i tiende grad, det guddommelige nivået.

Thelemas magi

«Den Orientalske Tempelridderordenen» var blitt organisert av østerrikeren Karl Kellner i 1895. Kellner døde i 1905, og overlot ledelsen av ordenen til avismagnaten Karl Reuss, som en dag i 1912 oppsøkte Crowley og hevdet

I Algerie inviterte Aleister Crowley den tiende aethyrs vokter, demonen Choronzon, til å ta bolig i kroppen hans.

at Crowley i sin bok *The Book of Lies* hadde offentliggjort OTOs seksualmagiske hemmeligheter. Crowley overbeviste Reuss om at han på egen hånd hadde funnet fram til disse prinsippene, og resultatet ble at Reuss inviterte Crowley i OTO, og ga ham fullmakt til å opprette en britisk losje. Denne fikk navnet «*Mysteria Mystica Maxima*», og fungerte som rekrutteringssted for Crowleys egen A.A.

Crowley tilbrakte første verdenskrig i USA, med å drive propaganda for tyskerne. Bryggeriformuen etter foreldrene var brukt opp, men han fikk et legat som han i 1920 kjøpte en eiendom for i nærheten av landsbyen Cefalu på Sicilia. Der innredet han et tempel med navnet «*Thelemas kloster*», etter det utopiske samsunnet Thelema, som den franske

klart at han med kjærlighet ikke mente noe så bløthjertet som åndelig sympati. «Kjærlighet under vilje» betyddet at fysiske seksualhandlinger skulle være underlagt rituelle hensikter.

Crowley dekorerte veggene med store malerier av seg sjøl og sine disipler i ferd med å praktisere magisk gruppensex i ulike varianter. En variant som ikke kom med på blidene var å få en geitebukk til å parre seg med Leah, og deretter skjære strupen over på dyret.

Crowley var glad i publisitet, og presenterte sin misjon som Det Store Dyret og Antikrist så høyrestet han kunne. Det er derfor ikke til å undre seg over at pressen fant godt artikkelstoff i Aleister Crowley. Mesteparten av sitt liv (og lengre etterpå) skaffet han levebrød til hele flokker av ondsinnde journalister og fotografer.

Da en av beboerne på Thelema døde av matsorgsfuning utløste et en flom av artikler om svart magi og menneskeofringer i britisk skandalpresse. Ryktene nådde også Mussolini, som i 1923 sparket Det Store Dyret ut av Italia. Crowleys frescomalerier ble kalket over av det italienske politiet, men ble avdekket og filmet i 1955 av den amerikanske satanisten og filmregissøren Kenneth Anger.

Crowley var glad i publisitet, og presenterte sin misjon som Det Store Dyret og Antikrist så høyrestet han kunne.

forfatteren Rabelais hadde skildret. Tilhengerne av Crowleys magi kaller seg den dag i dag gjerne thelemitter, i samsvar med *Book of the Law*.

Mange aspekter av livet i Thelemaklosteret minner om 1970-åras hippiekollektiver. Crowley hadde tidlig funnet fram til de kunnskapene om magisk bruk av hasjisj, opium, kokain og ineskalin som fantes hos arabiske, indiske og meksikanske magikere. Han var også blitt avhengig av heroin, som han opprinnelig tok for å lindre sin astma. Store mengder rusmidler var fritt tilgjengelige i klosteret.

Seksuell sjalusi fantes i teorien ikke. Rollen som skarlagenskvinne var på denne tida bestt av amerikanske Leah Hirsig. Men en annen kvinne på Thelema, Ninette Shumway, var også Crowleys elskerinne, og de to kranglet stadig om Mesterens oppmerksomhet. Han gjorde det på sin side

dem som tror på en historisk tolkning av kristendommen fra de høyere og viktigere gradene i OTO.»

Dyrets død

Medlemmene av OTO holdt Crowley med penger resten av livet. Ordenen hadde en viss vekst. Foruten de losjene i Sveits og Tyskland, som hadde akseptert Crowley ledelse, oppsto det losjer i England og California. Crowley streifet om i Europa med ulike skarlagenskvinner, og slo seg seinere ned i Hastings, der han lot seg registrere som narkoman og brukte tida på å drikke gin og holde heroinforbruket under kontroll. Hans åndelige testamente var et nytt sett tarotkort som han brukte fem år på å utarbeide sammen med kunstneren Frieda Harris. Kartene blir forklart i boka *The Book of Thoth*, som utvilsomt er et av de ypperste skriftene om dette vanskelige emnet. Crowley døde i 1947, og asken ble sendt til en OTO-losje i California.

Okkultister flest anerkjenner nok at Crowleyes skrifter er fulle av verdigull insikt, men de fleste foretrekker å holde ham på armelengdes avstand. Dion Fortune, en berømt kvinnelig seksualmagiker, skriver om hans bok *Magick*:

«Den er svært ujevn i sin litterære kvalitet; inneholder, liksom alle Crowleyes skrifter, en god del råskap og grovheter, og mye av den er bevisst uklar og indirekte. De formlene han bruker kunne også, for okkultister som er vant til den kabbalistisktradisjonen, anses som avskyelige og onde, for han bruker 11 og ikke 10 som grunnlag for bankesystemene i de magiske seremoniene, og 11 er tallet til Qliphotene, de onde sephirot...»

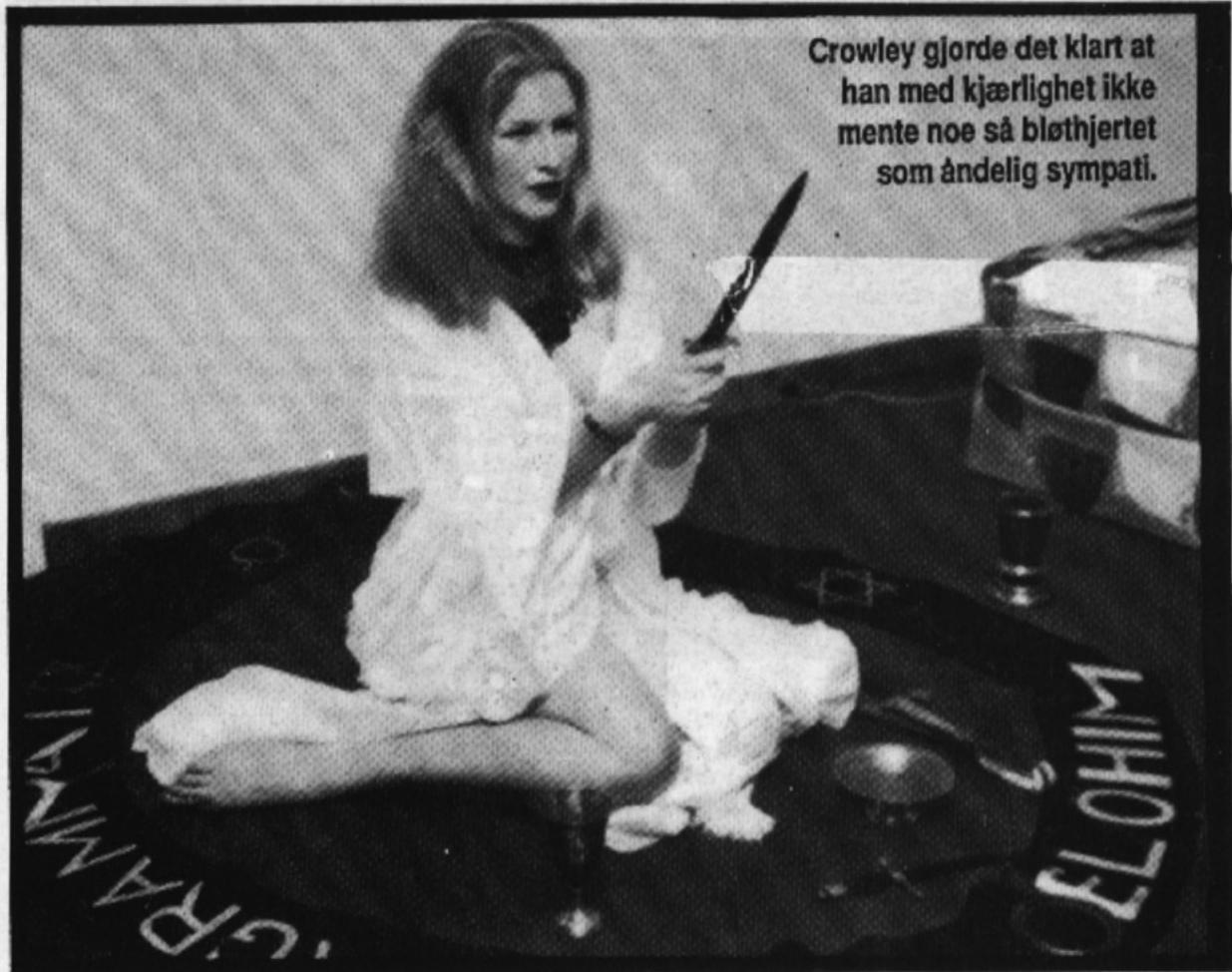
Crowleys magi

Theodor Reuss døde i 1922, og Aleister Crowley tok over som stormester i Ordo Templi Orientis, mens en god del losjer og enkeltmedlemmer trakk seg ut i protest. Som stormester for de orientalske tempelridderne omarbeidet Crowley ritualene i betydelig grad, og innførte sine egne Argenteum Astrum-grader som høygrader i et forenset system. Formålet skulle være å forberede den nye Aeon.

Mange av de nye ritualene bærer tydelig preg av Crowleyes opprør mot kristendommen. I femte grad blir en padde korsfestet, etter først å være døpt i navnet Jesus av Nazareth. «Dette var en magisk bekrefstelse på at den døende Guds Aeon var blitt erstatet av den nye Aeonen til Horus, den evige. Ritualet sikret utelukkelse av

Crowleys disipler

Da Crowley døde var det bare en håndfull OTO-losjer i virksomhet. De sveitsiske losjene hadde vært i virksomhet under hele krigen, og hadde overtatt arkivene fra de tyske losjene som ble stengt av nazistene i 1937.

Crowley gjorde det klart at han med kjærlighet ikke mente noe så bløthjertet som åndelig sympati.

Karl Germer, en av de tyskerne som hadde akseptert Crowley's ledelse, overtok som stormester. Han hadde emigrert til USA der virksomheten var i vekst, særlig i California. I Los Angeles ledet fysikeren Jack Parsons en losje, der L. Ron Hubbard deltok før han grunnla sin egen scientologikkirke. Scientologenes metoder overfor sine motstandere er i fullt samsvar med Aiwass' ord i Liber Legis: «*De som vil fange deg, kasté deg ned, angrip dem uten nåde eller medlidenshet, & knus dem fullstendig...*»

Et vedvarende tema i Crowley's arbeide var dyrkinga av de hedenske europeiske gudeskikkelsene fra før kristendommens tid. Med sin klassiske utdanning kunne han både gresk og latin, og i sine studier av gresk og romersk mytologi og religion kunne han derfor gå direkte til kildene. «*Hymne til Pan*» som regnes blant

hans beste lyriske verker, var bare et av flere eksempler på denne siden av innsatsen hans.

Det er også mulig å spore en innflytelse fra Crowley, hos en av de mest kjente organisatorene bak hekseriets renessanse; Gerald B. Gardner (1884-1964), som hevdet å være blitt innviet i ei heksegruppe, en «coven», i 1939. De ritualene hans tilhengere bruker tydelig preg av å være konstruert etter annen verdenskrig. Ironisk nok hevder Francis King at Crowley sjøl nekret å la seg innvie i en hekse-coven, «fordi han ikke ville ha kvinnfolk til å sjefes med seg». Det stemmer i så fall godt med det vi veit om Crowley's holdning til kvinner.

Crowley har funnet en bergt elev i grunneggeren av Satans Kirke i Los Angeles, Anton Szandor Lavey.

I 1969 oppnådde en annen kal-

fornisk beundrer av Aleister Crowley verdensberømmelse. Halliken Charles Manson studerte magi, frimurer-ritualer og scientologi mens han satt i fengsel. Da han slapp ut på prøve kom han i kontakt med en OTO-losje, Solar Lodge i Sør-California der han lærte bruken av dyr i seksualmagi og til rituelle ofringer, samt utsending av konsekvente hatvibrasjoner til de svartes ghettoer for å få igang rasekrig. Manson er forgjøvig en av dem som med hell har klart å løse problemet med sjalusi i sitt kollektiv, Familien, som stod bak en serie rituelle mord.

En av Crowley's viktigste engelske arvtakere er Kenneth Grant. Han hevdet å kjenne endel esoteriske betydninger av Crowley's skrifter, som daa nett utgangspunkt for hans egne varianter av OTO-ritualene. Han og hans tilhengere ble utstøtt av Germers OTO i 1955. Det har også vært flere

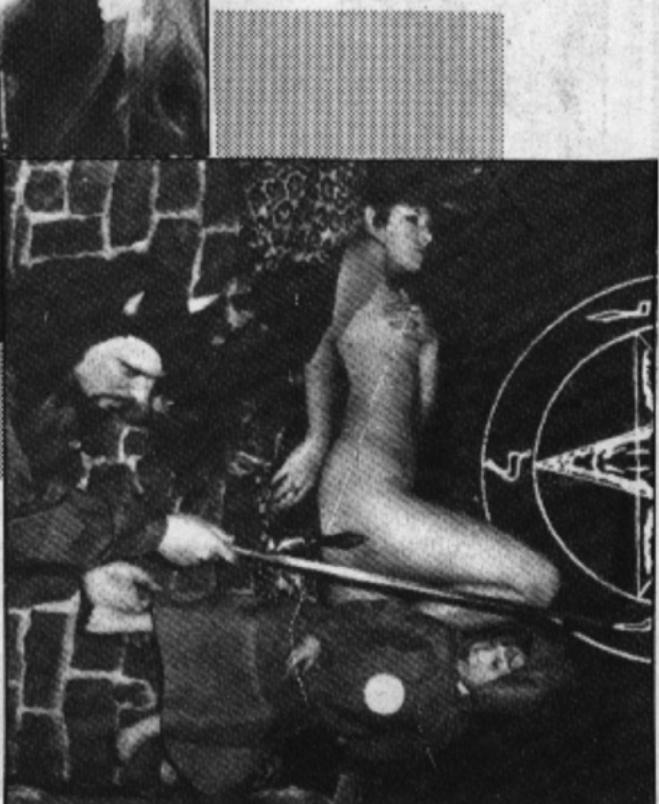
Sataniske riter ved First Church of Satan i Los Angeles.

andre spilletser blant thelemittene.

Blant de amerikanske avleggerne var det en som het Choronzon-klubben (intet mindre) og som seinere har skiftet navn til «The Great Brotherhood of God». En annen variant, som kaller seg «The Fellowship of Malign», er grunnlagt av Charles Stansfeld Jones.

Gitaristen Jimmy Page er en av de mange rockmusikere som er fascinert av Crowley's arbeide. Page har kjøpt Boleskine House og innredet det til okkult museum. Også Genesis P. Orridge fra gruppa Throbbing Gristle er ivrig thelemitt, og har bidratt til å danne en thelemittisk organisasjon rundt rock-gruppa Psychic TV. Denne organisasjonen heter «Psychic Youth Temple», og har fått avdelinger i flere land.

I Bergen tok Arild Strømsvåg initiativ til en OTO-losje, «Hugin og Munin» omkring 1980. Den har seinere fått en avlegger i Oslo, der flere

framtredende bidragsytere til Gateavisa og Glasnost er medlemmer.

Crowleys elite-filosofi inneholder en grov menneskeforakt i slekt med Nietzsche og Hitler. Mange av hans tilhengere fikk betale en høy pris for sin mesters forakt for svakhet, og for moral overhodet, og når det gjelder de mer følsomme sidene av moderne okkultisme, som f.eks. okkulte ritualmord, later det til at samtlige «seriøse» utøvere har studert Crowley.

Det kan være mange grunner til å mislike kristendommen, men Crowley's angrep på denne religionen tok former som tyder på at han ikke klarte å overskride den.

Crowley var av et uvanlig format i sine gode og dårlige sider, og likte å vekke oppmerksomhet, uansett på hvilket grunnlag det var. Når Crowley

fulgte opp skandaleavisenes angrep på ham med å erklære sin misjon som Antikrist og Det Store Dyret fra Johannes' Åpenbaring, var det en vanlig vurdering hos dem som ikke svelget overskriftene rått, at Crowley overvurderte seg sjøl, han var ikke den skinnbarlige Satan, bare en — til sine tider — spesielt stor jævel. Nå er det sjølsagt ikke alle som trur på jæveler, og av dem som trur på dem er det ikke alle som er helt sikre på hva de er. Blant okkultister og magikere er det svært så vanlig å karakterisere hverandre som svarde. Når Crowley er blitt prototypen på den svarte magiker, er det resultatet av langvarig innsats fra hans egen side for å gjøre sin misjon kjent.

Forts. fra s. 29

I tredve år har MADs Alfred E. Neuman glist rått og kommentert omverdenen på følgende måte: «What... me worry? — Nå er han kommet på andre tanker.

de faktorer som bivirkninger av den voksende ubalansen. I vårt tilfelle begynner vi nå så smått å kjenne til naturens metoder for å kontrollere ubalanse som smog, forurensning, DDT-forgiftning, industriafall, sult, lekkasjer fra atomkraftverk og krig. Men ubalansen har nå gått så langt at vi ikke lenger kan stole på at naturen ikke vil **overdrive sine utbedringer**.

(8) At ideene som dominerer vår sivilisasjon i øyeblikket stammer fra den Industrielle Revolusjon. De kan sammenfattes slik:

- (a) Det er oss mot miljøet.
- (b) Det er oss mot andre mennesker.
- (c) Det er individet (eller det individuelle firma, eller den individuelle nasjon) som teller.
- (d) Vi kan ha énveis-kontroll over miljøet, og må arbeide for en slik kontroll.
- (e) Vi lever innenfor

grenser som kan utvides uendelig.

- (f) Økonomisk determinisme er en selvfølge.
- (g) Teknologien vil ordne opp.

Vi hevder at disse ideene simpelthen er *motbevist* av de siste 150 års store, men i ytterste instans destruktive teknologiske bragder. Likeledes synes idéene falske i lys av moderne økologisk teori. Skapningen som vinner over sitt miljø, ødelegger seg selv.

(9) At andre holdninger og premisser — andre systemer av menneskelige «verdier» — har styrkt menneskets forhold til sitt miljø og sine medmennesker i andre sivilisasjoner og til andre tider. Her merker vi oss at den gamle hawaiiske sivilisasjon og dagens hawaiiske befolkning er lite opptatt av vestlig «hybris». Med andre ord: vår væremåte er ikke den eneste mulige menneskelige væremåte. Den er helt sikkert foranderlig.

(10) At forandringer med vårt tenkesett allerede er i gang — blant vitenskapsmenn og filosofer, og blant unge. Men det er ikke bare langhårede forretningsmenn og langhåret ungdom som forandrer på sin tenkemåte. Det finnes også tusener av forretningsmenn og endog lovgivere som skulle ønske de kunne skifte kurs, men som føler at noe slikt ville være utrygt eller i strid med

«sunt vett». Forandringene vil imidlertid fortsette like uunngåelig som den teknologiske utvikling.

(11) At disse forandringene i tenkningen vil ha innvirkning på våre styringssystemer, vår økonomiske struktur, vårt syn på utdannelse og vårt militære standpunkt, fordi de gamle premissene er dypt forankret i alle disse sidene ved vårt samfunn.

(12) At ingen kan forutsi hvilke nye mønstre som vil utvikle seg fra disse drastiske endringene. Vi håper at omstillingssperioden vil være preget av visdom, heller enn av vold eller frykt for vold. Det ytterste mål for det forslag som er reist, er å gjøre en slik omforming mulig.

(13) Vi konkluderer at de kommende fem til ti år vil bli en periode som kan sammenlignes med den føderalistiske epoken i de Forente Staters historie. Nye innfallsvinkler til styring, utdannelse og teknologi må debatteres i styringsorganene og i den offentlige presse, og spesielt blant ledende borgere. Hawaiis universitet og delstatsregjering burde kunne føre an i disse debattene.

(Oversatt av Thomas Hylland Eriksen.
©Futurum Forlag A/S 1988)

Non, Foto: Ed Colver

Massen falt ned på kne, skrek, hylte, stemningen eksploderte til et gigantisk skrik om tilgivelse. De takket og ba fordi de endelig hadde forstått hvilken djevelsk propaganda rock er.

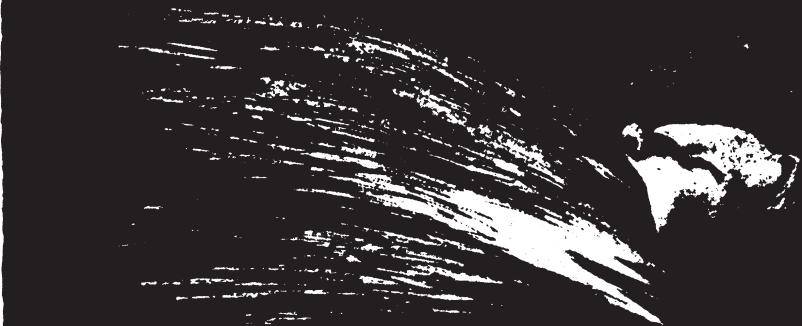
Forts. fra s. 33

Som om ikke disse impulsene fra utenlandske bevegelser skulle være nok, har også kjente — men kanskje ikke kjære — religiøse bevegelser her hjemme innsett hvor djevelsk musikk kan være. For ca. fire år siden kom det nemlig ut en bok av Jacob Aranza, en tidligere amerikansk narkoman, som nå er blitt prest. Boken han skrev het **BAKLENGS — djevelskap i rock'n'roll**. De norske utgiverne av denne boka er Hermon forlag, som eies og drives av pinsevenner. Jeg har brukt noen timer av min tid til å lese dette litterære verk. Og jeg må bare konstatere med en gang at den bugner av usannheter og usakligheter. Foruten usakligheter og løgn her og der, er det også mange stavefeil og en til de grader klønnete oversettelse. Men for all del — kjøp boken, den anbefales på det varmeste; om ikke annet kan jeg garantere deg rå latter og litt fortvilelse når man ser hvor overopphegte folk kan bli. Du kan bestille den fra forlaget på tlf. 067-88 560/88 532.

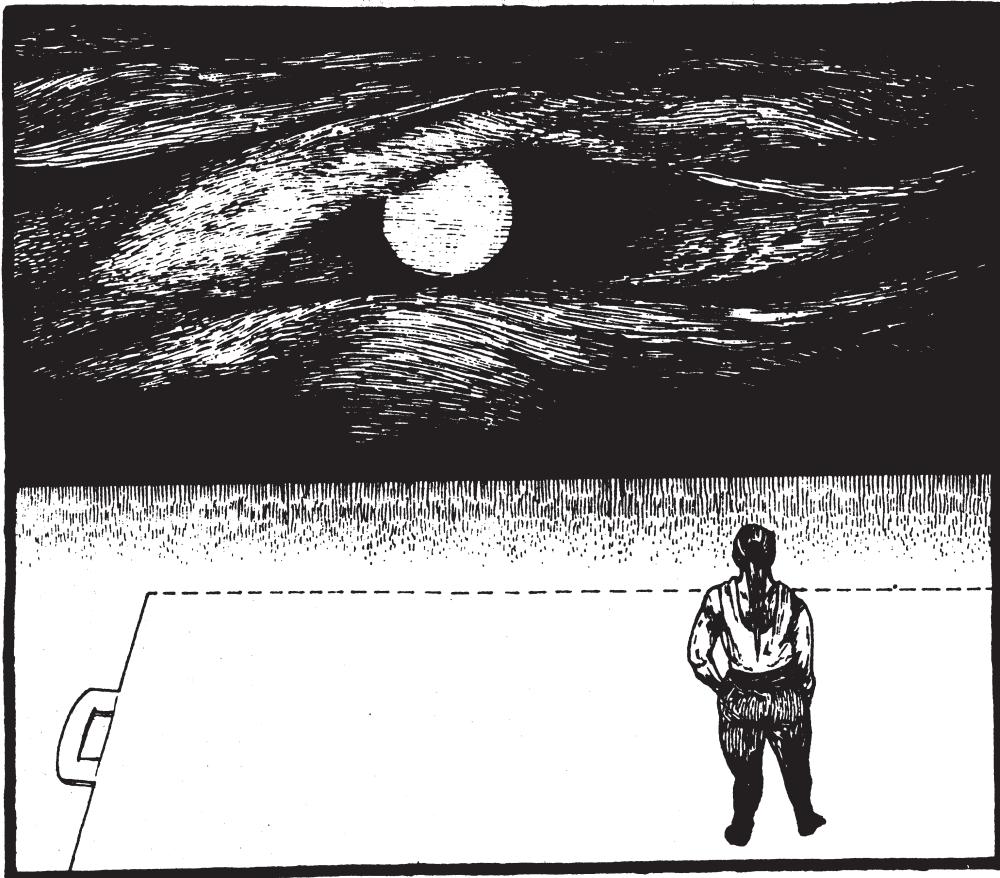
BUMP AND GRIND

Formålet med denne artikkelen er, som dere har forstått, å konstater at musikk ikke er noe alvorlig problem. Og det er heller ikke Djævelens verk. Selv ser jeg det som overveiende sannsynlig at Gud var først ute med å skape musikken — men for all del, alt kan misbrukes! Angående Djævelen, Satan, Lucifer eller hva du nå ønsker å kalte ham: Hvis det er noen som er under hans ledelse, foruten en håndfull artister, må det være disse samvittighetsfulle moralens voktere, som på en måte ønsker å sette seg i Guds sted og bestemme hva som er rett og galt! Men det som forbausser med like mye hver gang jeg leser om en eller annen av disse sinnssvake aksjonene og protestene, er at de har tid til det, jeg får heller ikke helt tak på hvorfor de på død og liv skal legge seg opp i hva du og jeg skal mene om forskjellige artister. Djævelske han-

dlinger, spør du meg. Jeg kan ikke forstå annet enn at det ville ha vært mye mer givende å skaffe seg en eller annen interessant hobby i stedet for å leke dommer. Hvis man absolutt skal engasjere seg i noe, finnes det en god del mer humane ting å foreta seg. Tross alt står vårt samfunn over den største miljøkatastrofen noensinne. Skogene dør, 50% av alt liv langs den norske kysten er i ferd med å dø ut, fiskevannene er forurenset av sur nedbør og vår egen forpesting via div. etablissementer. Prøvesprengninger av A-bomber, lekkasjer i atomkraftverk. En rekke organisasjoner kjemper mot disse tingene, saker som er langt mer å kjempe for enn å trenge seg inn i din samvittighet. Jeg tror nemlig at disse miljømessige forstyrrelsen vil gjøre mer skade enn musikken i vårt allerdele forfallende og dekadente samfunn. Eller...?

noen kaller det søvn noen kaller det mørke andre hvile

jeg kaller

jeg kaller det

kaller det

stedet på andre sida

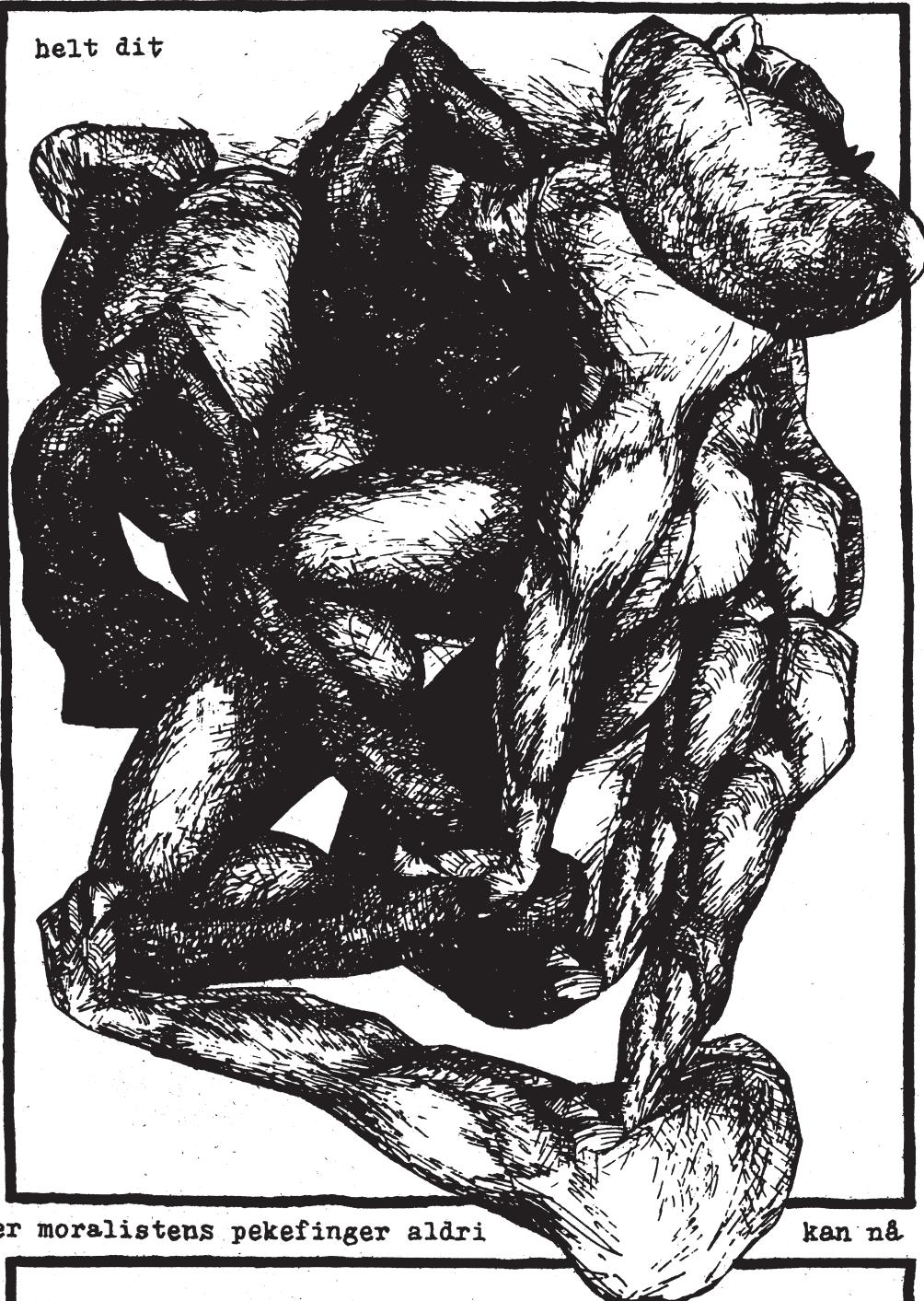
der det å sveve er like naturlig som skyers flukt

der bussen er regnbuen og melkeveien like om hjørnet

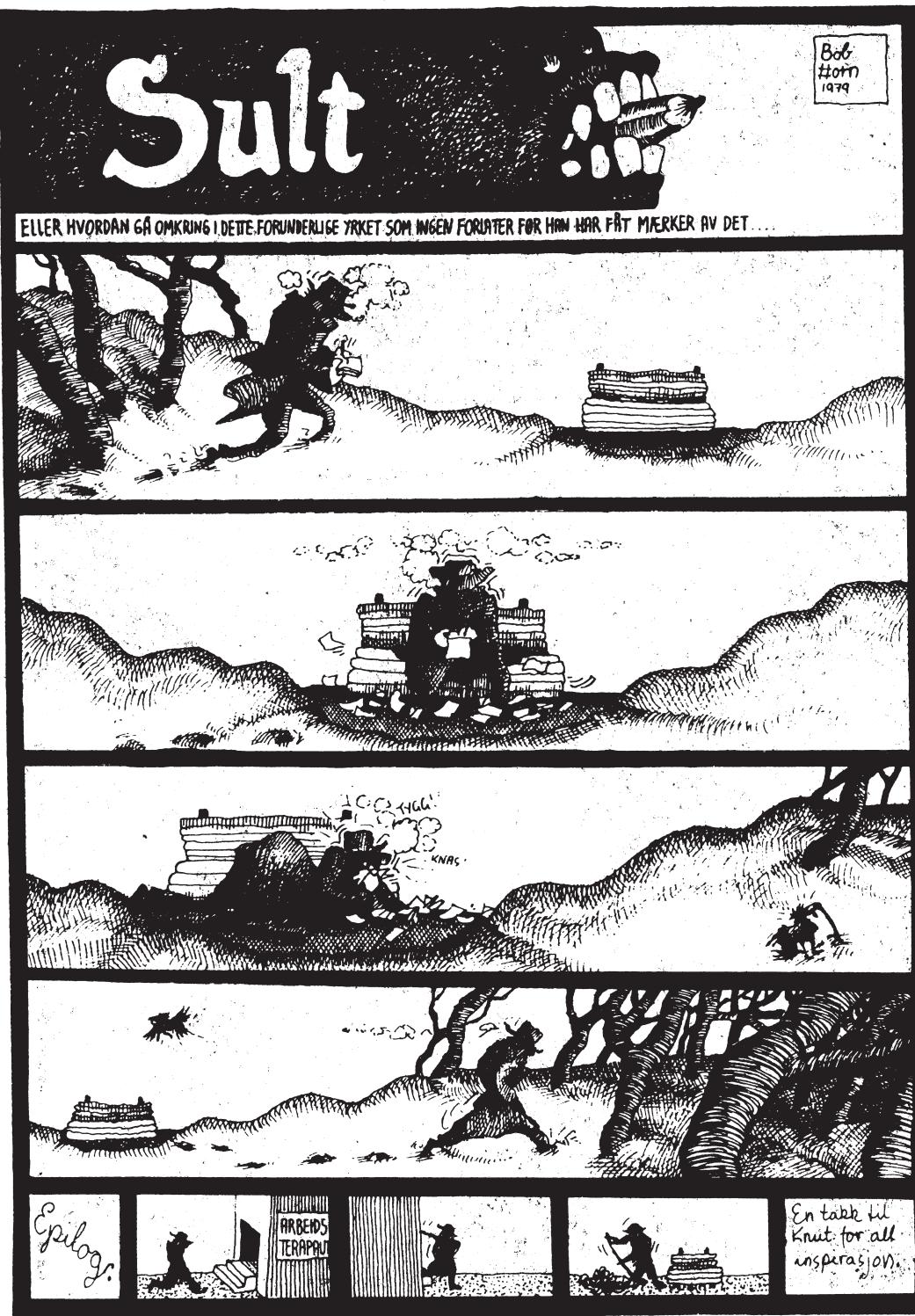
der døden er mimikk

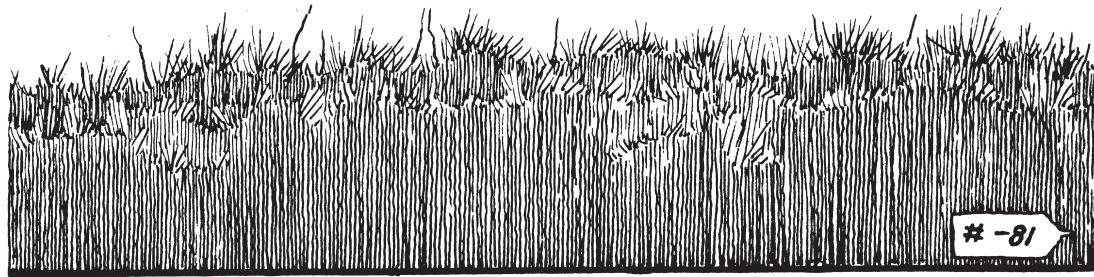
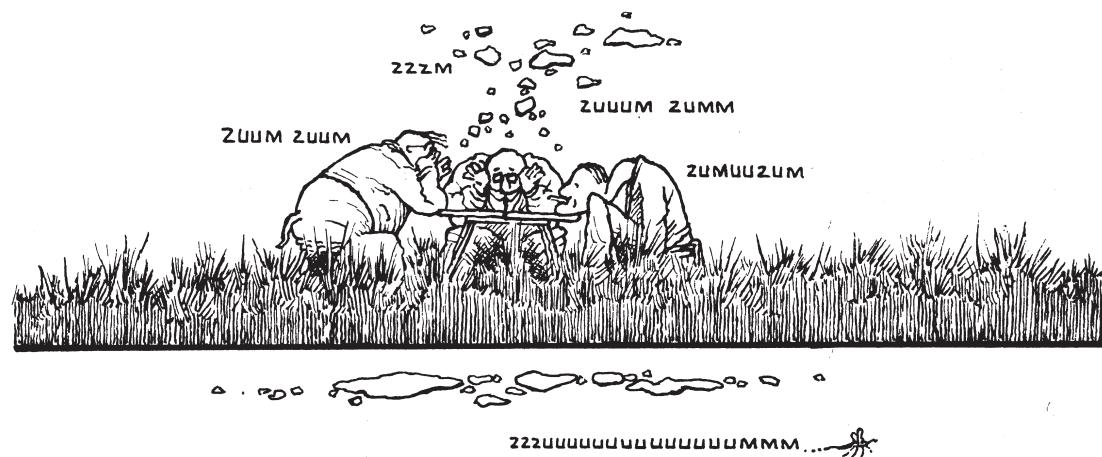
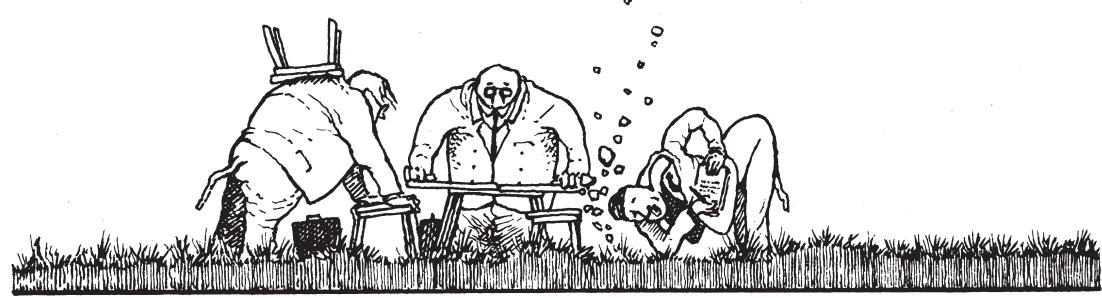
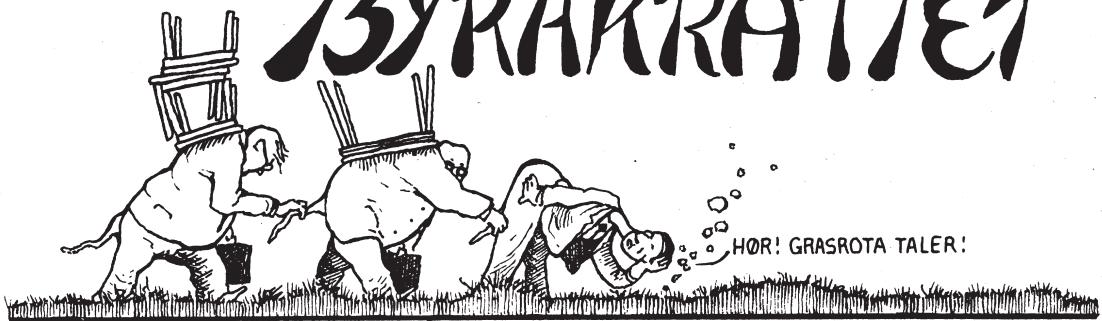

jeg kommer men tar faidas lillebror med

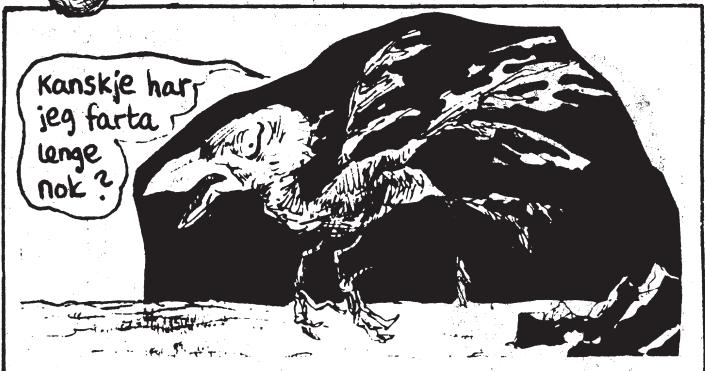
BYRÅKRATIET

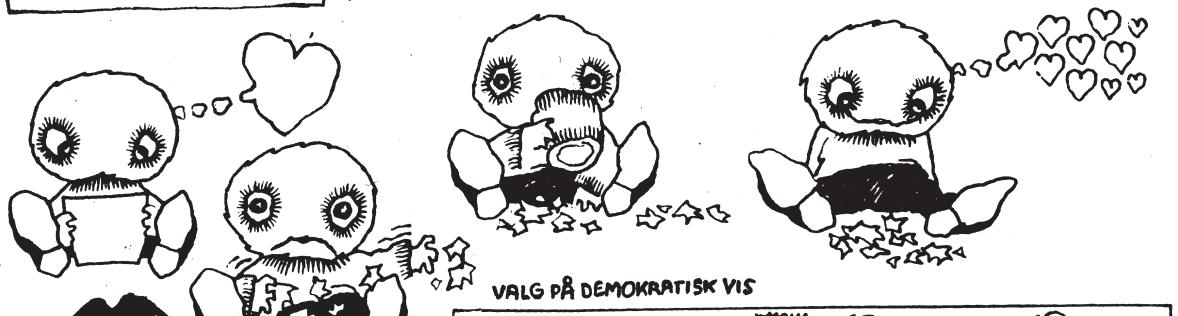
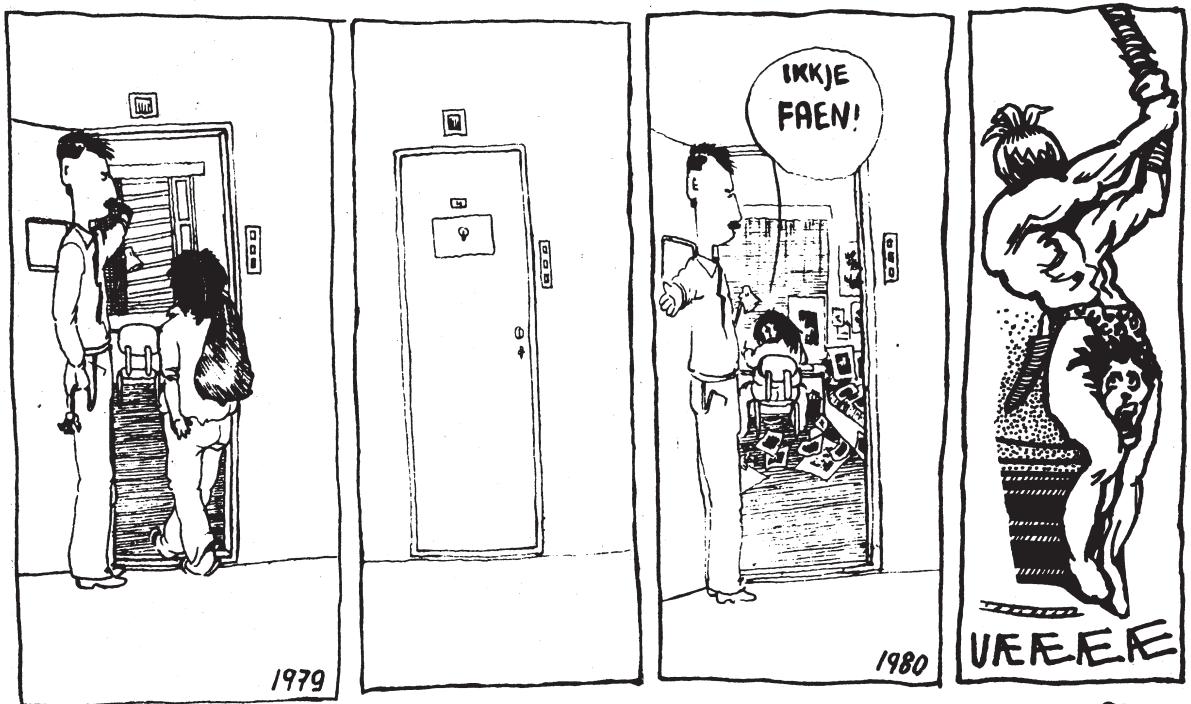

Velkommen tilbake, Thatcher!

#

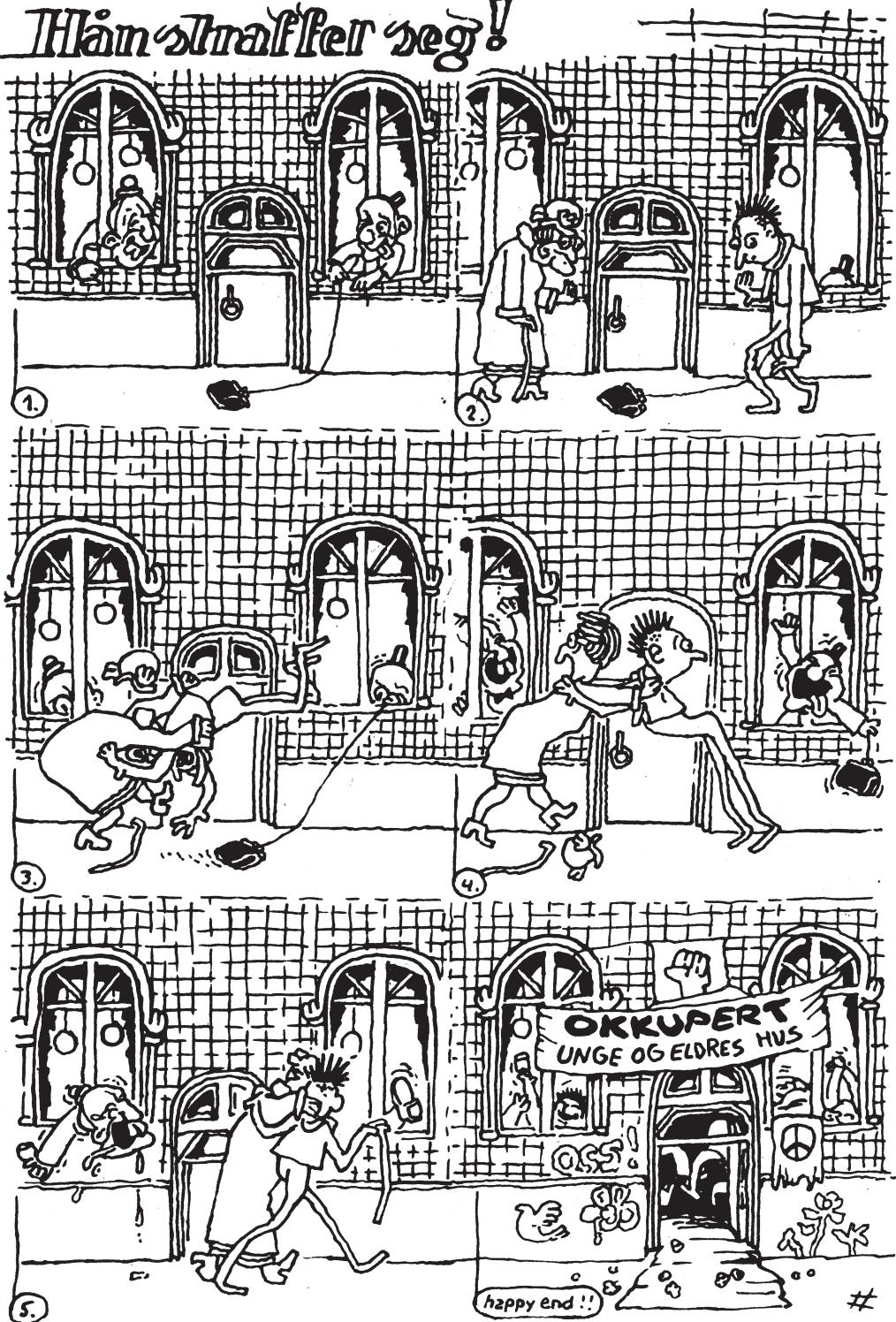

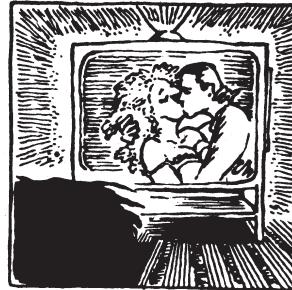
VALG PÅ DEMOKRATISK VIS

Håndstraffer seg!

En vennetjeneste i beste mening *

HER SLUTTER HISTORIEN OM OLE *

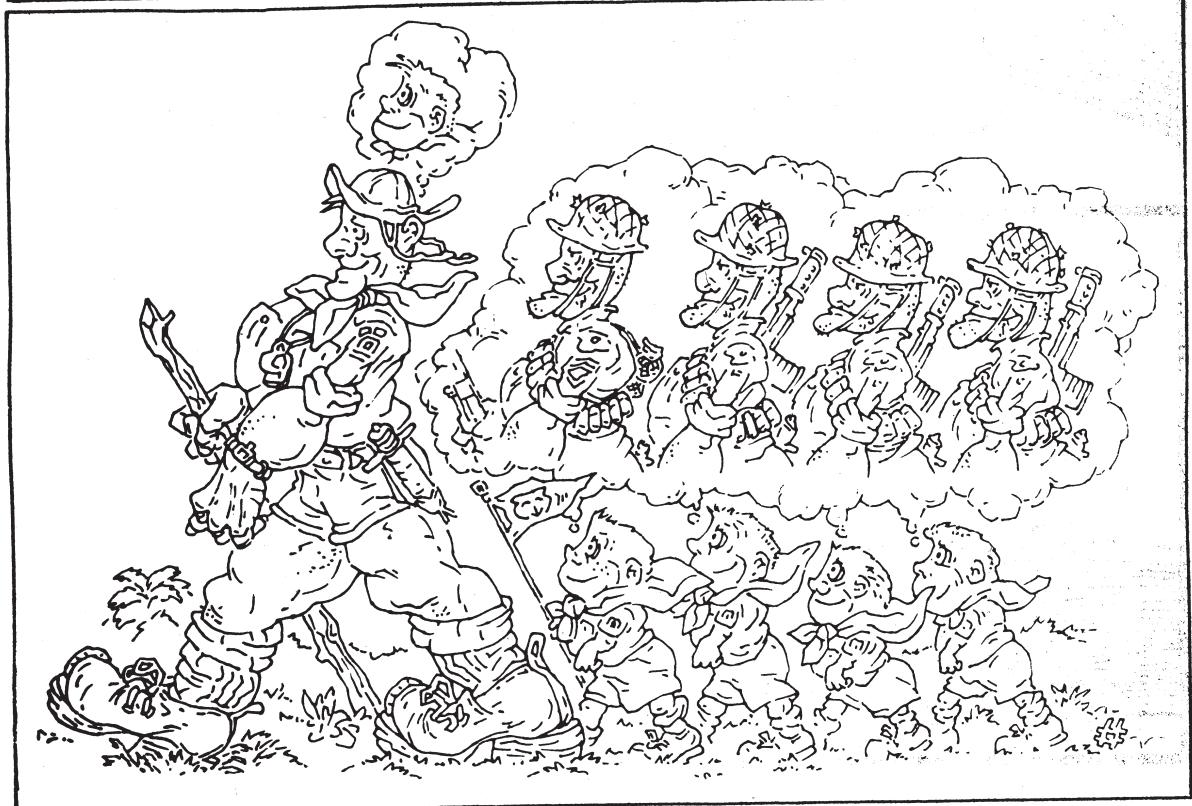
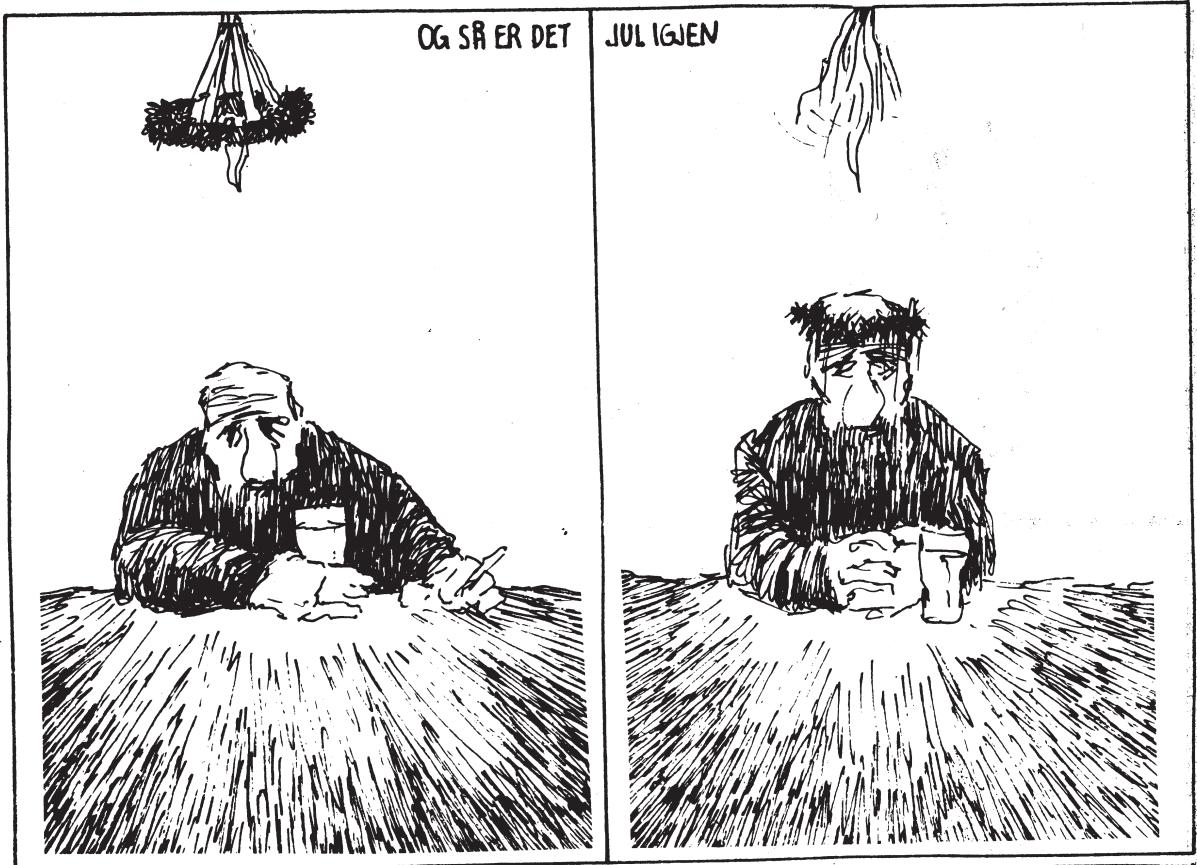
Å HØRE SEG SELV..

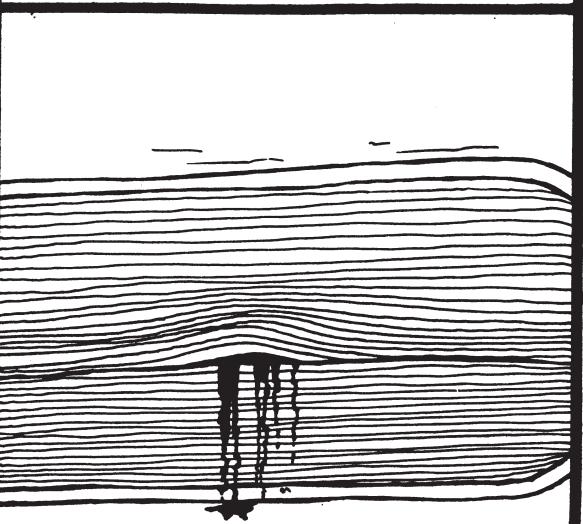
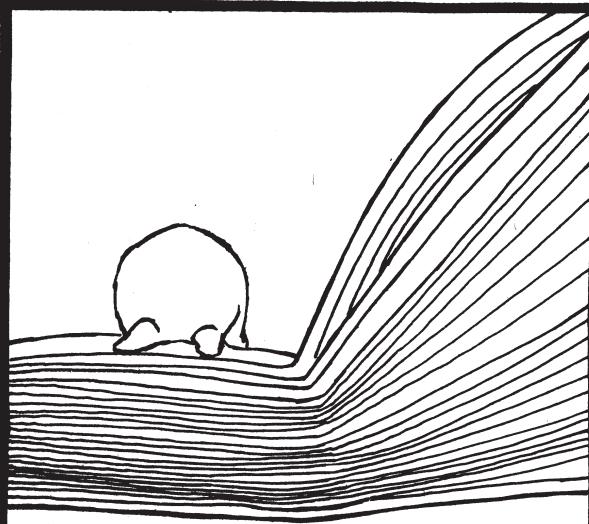
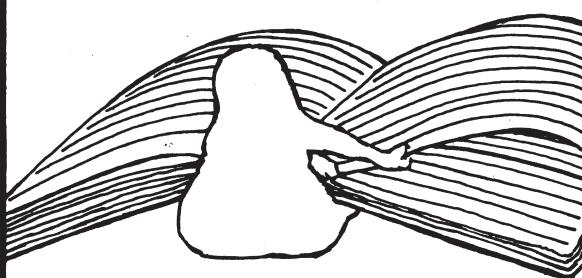
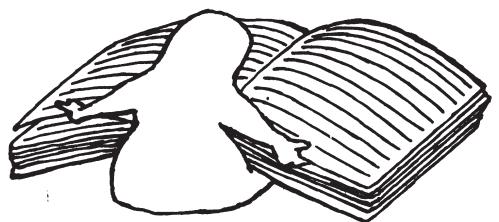

#85

- S J E L E G R A N S K -

Bob Thombi

EPILOG:

LAZIBONES

Bøkene er kommet!

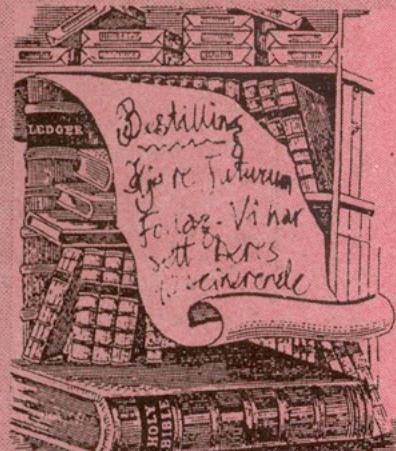
Futurum Forlag ekspanderer, og utgir i vår bøker for første gang på ti år. Våre bøker vil være forut for og et alternativ til det etablerte bokmarkedet, og til en vennlig pris (for leseren, ikke for forlaget). Vi starter opp med bøker fra to av våre mest fargerike skribenter, nemlig *Leonard Borgzinner* og *Pål Jensen*. Sett under ett er bøkene like mangslungne som forlagets generelle profil, og dette mangfoldet akter vi å ta vare på fremover. Til høsten utgir vi forøvrig *Gregory Bateson*'s essaysamling *Skjulte Mønstre*, og flere bøker er under utarbeidelse.

PÅL JENSEN: Den sorte dame i Malaguay

Spenningsromân fra et fiktivt latinamerikansk land. Ville sykkelritt, enøyde pirater, grumme kidnappere, lure frankolinernonner, sinkadusiske villhunder, og masse lun satire hele veien. 160s.

LEONARD BORGZINNER: Anarki og Adel.

En samling filosofiske essays og smuler som tematisk fokuseres på forholdet samfunn og individ. Stikkord: Kommunisme og kommunionisme, frihet, perversitet, Nietzsche, Marx, Heidegger. En bok som våger stille krav til leseren.

Begge bøkene koster nøyaktig kr. 50,- Betaler du forskudd, sender vi bøkene portofritt. Vi kan også sende dem i postoppkrav, men da må du betale porto og oppkravsgjebryr (ca. 20 kr.) Bruk bestillingskuponpen nedenfor!

HERMED BESTILLES:

- Abonnement for 20 numre: 230 kroner.
- Abonnement for 10 numre: 130 kroner.
- 50 gamle numre av Gateavisa 1976-84, samt opptrykk av nr. 1 1970: 300 kroner fritt tilsendt
- 25 gamle numre av Gateavisa 1976-81, samt opptrykk av nr. 1 1970: 175 kroner fritt tilsendt
- 25 gamle numre av Gateavisa 1982-86, samt opptrykk av nr. 1 1970: 175 kroner fritt tilsendt
- GLASNOST 1-5: 70,- kroner fritt tilsendt
- Leonard Borgzimmers essaysamling *Anarki og adel.* 50 kr. inkl. porto
- Pål Jensens roman *Den Sorte Dame i Malaguay* 50 kr. inkl. porto
- Stein Jarvings Syvstjerne-trilogi (*Syvstjernen, Livsegget, Luftslokket*). 120 kr. inkl. porto.
-AKSJE(r) à kr. 100,-

Navn.....

Adresse.....

Bestiller du bare abonnement, sender vi innbetalingskort.

Bestiller du gamle numre/bøker, sender vi hele bestillingen (inkl. evt. abonnement) i postoppkrav.

Kan sendes
ufrankert i
Norge.
Adressaten
vil betale
portoen.

BREV

SVARSENDING

Avtale nummer 101160/14

Til

Glasnost

Hegdehaugen Postkontor
0308 OSLO 3

På vei til vår abonnent:

GALLERIET

